



КАЗ БУКИ ВЕДИ



Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...



ГОДИНА 16, БРОЙ 70, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

май 2026



Национален конкурс за журналистика „Стоян Михайловски“ – Трета награда – 2013; Първа награда – 2014

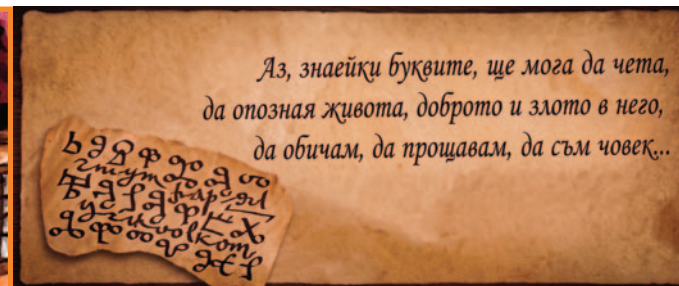
Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ – Първа награда – 2016, 2017, 2018, 2020, 2022, 2026; Специална награда – 2019, 2020, 2021, 2023

Национален конкурс за журналистика „Гео Милев“ – Първа награда – 2019, 2022; Втора награда – 2020, 2021, 2023

Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ - Голямата награда на община Разград за 2024

Специалната награда за 2025 г. в XIII журналистически конкурс „Григор Попов“, гр. Разград

Цена 0.50 €



ДЕН НА БУКВИТЕ

24 май,
ден на знанието,
ден на писмеността.
Светите братя Кирил и Методий
на теб дарили са света.
Деца вечно помнят вашите дела
и днес използват тъй обичаните слова.
Аз,буки, веда ти знай,
в тях е скрит родният край.
С букви пишем своята съдба,
с тях живее българската душа.

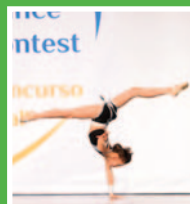
Гергана Маринова 6б

И още в броя...

- ✓ Каква музика слушат осмокласниците? – стр. 10
- ✓ А след седми клас накъде? – стр. 9
- ✓ Нашите първи литературни опити – стр.11
- ✓ Състезанието Spelling Bee вече петнадесет години при нас – стр. 4

Акцентите на броя:

- ✓ За книгите и четенето – стр. 10
- ✓ Кои са отличниците на випуска? – стр. 8
- ✓ Познавате ли малките таланти от V а клас? – стр. 3



- ✓ Как Vector Labs превърна учениците в създатели и спечели STEM признание? – стр. 3

- ✓ Безпрецедентен успех в националния кръг на олимпиадата по история и цивилизация – стр. 5

- ✓ Наближава лятната ваканция и е време за пътешествия – стр.10

Разнобосочно

- ❖ Под прицел са абитуриентите – стр. 6 – 7
- ❖ Вече съм грамотен, знам всички букви – стр. 2
- ❖ Вазовци са олимпийци – стр. 12



- ❖ Вестникът ни с първа награда – стр. 2



Konica Digital Photo Express
гр. Плевен ул. Иван Вазов 10А тел: 0878 300 514

СНИМКИ ОТ ТЕЛЕФОН
1.50лв. за 5мин.
0,60лв.

ТЕНИСКА С ЦАМПА
26лв.
16лв.

Чаша
15лв.
8лв.

Изрежете талона, влате при нас и вземете Вашите отстъпки

ПРАЗНУВАМЕ БУКВИТЕ

Празник на буквите в първи клас Магията на четенето

В първите дни на пролетта – от 23.03. до 26.03.2026г. в читалище „ЛИК – 1959“, Плевен, се проведе една истински празнична седмица, изпълнена с детски усмивки, вълнение и много споделена радост. На сцената се изявиха първокласниците от СУ „Иван Вазов“ – Плевен, които заедно със своите учители и родители отпразнуваха първите си големи успехи в света на буквите. Всяко тържество беше като малко вълшебство – с песни, стихове, театрални изпълнения и приказни герои, които оживяха пред публиката.

Началото на празничната седмица поставиха учениците от **1. а клас** с класен ръководител г-жа Кирилова и учител от целодневната организация на обучение (ЦДО) г-жа Дочева. С усмивки и трепет децата рецитираха стихотворения, пяха песни и показваха с гордост колко много са научили. В очите им блестеше радостта от това, че вече могат да

четат и пишат – едно малко чудо, което отива безкрайни врати пред тях. Малките ученици бяха сърцето на празника, защото именно те правят първите си стъпки в света на знанието и откриват магията на буквите. Във втората празнична вечер учениците от **1. б клас** пренесоха своите гости в Царството на буквите и приказките. Подкрепяха ги г-жа Нейкова – класен ръководител, г-жа Антонова – преподавател по музика, както и учителите от ЦДО – г-жа Дочева, г-жа Георгиева, г-жа Вардолова. Специални гости бяха г-н Гайдарски и г-жа Иванова от Сугестопедия център – Плевен. На сцената първокласниците се превърнаха в истински приказни герои, облечени във впечатляващи костюми, подготвени с много внимание от деца и родители. Благодарение на общите усилия залата се изпълни с цвят, красота и магична атмосфера. Пред приказния дворец царят и царицата посрещаша своите „пода-

ници“. Малките актьори с вдъхновение представяха героите си, а в отговор владетелите на приказното царство отгатваха кой стои пред тях и му връчваха почетен царски знак – медальон с първата буква от името на героя. Така на сцената, подредени една след друга, грейнаха буквите от нашата азбука. Всяка представена история носеше ценна поука или вълнуващо послание за доброта, приятелството, смелостта и вярата в собствените сили. Особено въздействащо бе представянето на буква „Г“, вдъхновено от приказката „Грите пеперудки“. Грациозното

изпълнение на балерините очарова публиката и пресъздаде силата на приятелството, което побеждава всяко изпитание. При изпълнението на финалната песен децата слязоха от сцената и подариха на гостите хартиени цветя, изработени от самите тях, украсени с буквите от българската азбука – символ на знанието, което малките ученици вече носят в себе си. Пътешествие във вълшебния свят на азбуката направиха децата от **1. в клас** под вещото ръководство на своя класен ръководител г-жа Станчева и учител от ЦДО г-жа Георгиева. С много ентусиазъм, усмивки и празнично настроение учениците показаха колко много са научили през изминалата година. С гордост децата рецитираха стихотворения за буквите – едни весели, други

Буквите

Буквите са малки, но и много специални, те ни дават и крила да общуваме със свобода. Буквичките цветнички, различни, изписваме четливо със ръчички и благодарим на солунските двама братя, че създадоха ги те. Затова на 24 май честваме ги по света.

Никол Добрева 66

мъдри, трети забавни. Всяка буква оживя чрез техните гласове. Силно вълнение настъпи, когато първокласниците се разделиха с Букварчето и с радост посрещнаха новото си другарче – Читанката. Последва драматизация на приказката „Най-хубавото“ в стихотворен вариант, а след разговор между Книгата и Детето, на гости дойдоха много приказни герои. Класът се заяви като истинска театрална трупа. Очите на децата блесяха от гордост. Те вече знаят буквите, могат да четат и са готови да покоряват нови върхове.

Финалът на празненствата бе поставен от учениците от **1. г клас** с класен ръководител г-жа Димитрова и учител от ЦДО – г-жа Вардолова. Първокласниците представиха театралния спектакъл „Бал на приказните герои“. С нескрит трепет децата се превъплътиха в любими герои и поведоха публиката в свят на чудеса, където буквите разказват истории, а доброто винаги побеждава. Малките ученици артистично и уверено показаха не само че могат да четат и пишат, а и че умеят да ценят доброто.

В края на всяко от четирите празнични представления учениците получиха книга, която вече сами могат да прочетат. Тържествено на всеки първокласник бе връчена грамота – символичен документ, който отбелязва първата голяма крачка в света на знанието. Съдечни благодарности към домакините от читалище „ЛИК – 1959“ за топлото посрещане, отличната организация и незабравимото преживяване.

Калинка Кирилова
Маргарита Нейкова
Елка Станчева
Магдалена Димитрова



От омегата към алфата

Писмо от един дванадесетокласник

Скъпо първокласниче, Днес те виждам със свито сърце и лека усмивка. Ти си там, където аз бях преди точно дванадесет години – с твърде голямата раница, с букета, който крие лицето ти, и с онези искрящи очи, в които се чете едновременно страх и огромно любопитство.

Аз пък стоя на другия праг. Моята раница вече е празна, а пред мен е „големият живот“, за който всички говорят. И понеже вече извървах пътя, по който ти тепърва тръгваш, искам да ти споделя няколко важни неща.

По пътя си ще срещнеш много хора и понякога ще ти се иска да правиш неща само за да се харесаш на другите или за да бъдеш част от „популярните“. Недей! Най-голямата суперсила е да бъдеш себе си. Прави това, което ти самият смяташ за правилно и вярно, дори и понякога да си единственият, който го прави. Онези, които те ценят истински, ще те обичат точно такъв, какъвто си.

Ще видиш колко хубаво е да протегнеш ръка. Помагай на съучениците си, когато се затрудняват с някоя задача, споделяй моливите си и утешавай тези, които плачат. Светът има нужда от повече доброта. Но никога не забравяй, че в трудни моменти единствената ти истинска и непоклатима опора ще бъде твоето семейство. Хората вкъщи са

тези, които ще те обичат и подкрепят безрезервно, независимо от всичко.

Ще имаш зацапани тетрадки, ще объркваш буквите и понякога задачите по математика ще ти се струват като неразгадаем шифър. Това е нормално. Училището не е само за шестици, то е мястото, където се учиш да ставаш от земята, след като си паднал. Никога не спирай да питаш „Защо?“. Светът е огромен и невероятен, а училището е твоят ключ за него. Не учи само за изпита в петък – учи, за да разбереш как да промениш света един ден.

Сега ти се струва, че дванадесет години са цяла вечност. Повярвай ми, ще минат като един миг. Преди да се усетиш и ти ще стоиш тук с костюм или бална рокля, броейки до дванадесет. Затова се наслаждавай на всяко междучасие и на всяка игра в двора.

Днес аз ти предавам щафетата. Училището вече не е моя крепост, то е твоя. Влез смело, подготви се за приключения, пази ценностите си и не забравяй да се усмихваш на госпожата – тя ще бъде твой верен водач през следващите години.

На добър час, малък откривателю! С много обич,

Един пораснал абитуриент

Цветелина Христова 126

Отново сме с първа награда

Вестник „В@з Буки Веди“ с първо място на XIV национален журналистически конкурс „Григор Попов“, гр. Разград

На 27.03.2026 г. в Общинския културен център в Разград се проведе церемонията по връчване на наградите от XIV национален журналистически конкурс „Григор Попов“ в град Разград. Нашият училищен вестник „В@з Буки Веди“ за поредна година беше отличен от авторитетното жури. Комисията по оценяване на материалите в конкурса бе в състав: Валентина Колева – радиожурналист, Садет Кърва – кореспондент на БТА, Петромир Пенчев – маркетинг специалист, Галина Матева – журналист, Димитър Петров – публицист и краевед, Галина Маринова – журналист и психолог. Тази година ни беше присъдено **Първо място в категорията „Вестник на хартиен носител“** като колективно отличие на редакционния екип. Получихме и индивидуални на-

гради в публицистичните категории: в раздел „Пътепис“ трето място за Мартин Йотов 11 г и трето място в раздел „Есе“ за Михаела Минкова 11 в клас. За тазгодишното издание на конкурса на името на Григор Попов с тема „Светът под лупа“ бяха изпратени 354 журналистически материала на 53 колектива и 227 индивидуални участници, разпределени в три възрастови групи: II-IV, V-VIII и IX-XII клас. Творческата надпревара се организира от Община Разград и ЦПЛР Център за ученическо техническо и научно творчество - гр. Разград със съдействието на РУО – Разград. Участниците са от 58 образователни институции от страната и региона в 20 областни центъра: Благоевград, Бургас, Варна, Велико Търново, Враца, Добрич, Кърджали, Кюстендил, Пазарджик, Перник, Плевен, Пловдив, Разград, Русе, Смолян, София,

Стара Загора, Търговище, Шумен и Ямбол. Надпреварата беше много оспорвана и се радваме, че отново сме едни от най-добрите сред училищните медии в цялата страна. Ще се стремим да запазим отговорността си към вестника и да ви информираме за важните събития в училищния живот и напред.

В@з Буки Веди



Видяно и чуто

Vector Labs – ученическа иновация със STEM отличие

Гордеем се с учениците, които стоят зад Vector Labs, защото донесоха престижното второ място от Националния конкурс за „Най-добър STEM кабинет и най-добро STEM обучение“, който се проведе от 23 до 24.04.2026 г. в гр. София.

Всъщност какво е Vector Labs? Консервативните практики в образованието потушават искрата на любопитство в подрастващите. Без иновации учебният процес се забавя, губи своята значимост и отказва учениците да влагат усилия в изпълнението на учебни задачи или в преследването на академично и личностно развитие. Въпреки всичко младите хора се превръщат в иноватори, щом намерят креативна среда, в която да развият интересите си.

Проектът Vector Labs започна именно като идея да обедини силните страни на учениците в една приобщаваща STEM общност. В него всеки има възможността да предлага идеите си, да твори и да научава нови знания чрез свободното им споделяне.

Vector Labs е рекламна агенция, която е основана и се ръководи изцяло от ученици. Нейният основен фокус е СУ „Иван Вазов“, а мисията ѝ е да развие социалните мрежи и комуникационните канали на училището (YouTube, Instagram, TikTok, Facebook), за да изгради по-силна връзка между институцията и самите ученици.

До момента агенцията е продуцирала специално рекламно видео, насочено към родители и ученици, както и 7 интервюта с преподаватели и с бивши възпитаници на училището. Агенцията поддържа активни социалните мрежи на училището, като записва различни видеа както с малки, така и с големи ученици. Това видеосъдържание насърчава приемствеността и преодоляването на възрастовите бариери и дава възможност на всеки

ученик да изрази своето мнение или да прояви креативност.

Дейността на Vector Labs не се ограничава само дотук. Екипът се ангажира с организирането на съвместни обучения. Като пример е наскоро проведеният урок „Как ефективно да използваме и интегрираме AI“ – колаборация между по-малки и по-големи ученици (7. а и 11. г клас). Той демонстрира както пред учениците, така и пред учителите иновативни и добри практики за работа с изкуствен интелект.

В перспектива екипът на Vector Labs планира специализирани обучения за работа с професионална аудио-визуална техника и софтуер, както и развитие на подкаст поредица. В нея ще бъдат канени не само преподаватели от училището, но и представители на Министерството на образованието и науката, външни лектори и студенти, които да вдъхновят и подготвят младежите.

Основната цел на Vector Labs е да покаже на ученика училището не като задължение, а място, провокиращо творческото му развитие. Vector Labs

не само че достигна до повече хора, той намери и платформа за изява под формата на конкурса „За най-добър STEM кабинет и STEM обучение“.

Състезанието се организира от Федерацията на научно-техническите съюзи. Под един покрив участници от цяла България представиха работата си на 23 и 24 април в централата на Федерацията в София. Повечето състезатели поставиха фокуса на представянето си единствено върху наличието на нова техника, докато екипът на Vector Labs показа как използва всичко налично, за да се самообучава и да запали пламъка у другите ученици.

Когато дойде редът за представяне на нашата рекламна агенция, предавахме на живо в социалните медии нашата презентация, описваща работния ни процес, както и постиженията ни. Журито бе силно впечатлено и ни задаваше въпроси за бъдещата ни дейност и дали се страхуваме от забрана на социалните медии за учениците – нашата аудитория. Ние отговорихме категорично, че ако повече хора последват примера ни, няма да



са нужни подобни регулации. Българското онлайн пространство ще има достатъчно добро образователно съдържание, което хората ще могат да гледат, вместо лошо направени видеа с цел популярност.

Журито от инженери, академици и професори дълго се чуди кой да бъде победителят. В крайна сметка Vector Labs си тръгна с второто място, много

грамоти, интервю от гостуващите СмарТест, тетрадки и химикалки от Клет и награда от 300 евро.

Триумфалното завръщане вечерта, след награждаването, ни остави достатъчно време да си мислим за нови идеи. Надяваме се догодина да покажем още повече от възможностите на нашето училище и да грабнем голямата награда.

Мартин Йотов 11г
Мирослав Борисов 11г

Талантите на Va клас

Двете прекрасни близначки **Ивон и Сияна Павлови** от 5а клас, са истинско вдъхновение със своя талант, труд и присъствие на сцената на модерните танци. Те взеха участие в международното състезание Denza Mundial, откъдето заслужено спечелиха квота за световния финал в Словения. С много грация и емоция те постигнаха впечатляващите резултати:



Първо място с танца Angel в категория „Лирикъл дует“
Второ място и квота в категория „Характерни танци дует“ с танца „Одного“



Дария Кръстева от 5 а клас също взе участие в международното състезание Denza Mundial, откъдето заслужено спечели квота за световния финал в Словения. Тя зае сериозното първо място в стил „Акро денс“.

Ивон и Сияна се обучават повече от 7 години в Балетно-театрална школа и спортен клуб „Спирит“, гр. Плевен, под ръководството на Ирина Александра Ручкина. Там те не просто тренират, а изграждат дисциплина, характер и любов към изкуството. В тази школа и е Дария. Талантът на момичетата се разгръща в различни танцови стилове: лирикъл, класически балет, характерни танци, контемпорари, джаз, музикъл и още много. Всяко тяхно излизане на сцена е съчетание от техника, емоция и истинско присъствие.

Зад гърба си имат множество участия в национални и международни конкурси в България и Европа, както и десетки награди, отличия и специални призове. Пред тях стои още една вълнуваща година, изпълнена с нови сцени и предизвикателства.

Двете прекрасни близначки са и отлични спортисти. Ивон и Сияна взеха участие и се представиха отлично на

националното първенство по карате Шотокан и заслужено спечелиха своите отличия.

Ивон:
🥇 1-во място – Дуо ката
🥈 2-ро място – Санбон кумите
🥉 3-то място – Kihon Ippon Kumite
Сияна:
🥇 1-во място – Дуо ката
🥈 3-то място – Санбон кумите



С тези резултати те се класират за участие на Световното първенство по карате в Италия през есента.

Два поредни уикенда, изпълнени с успехи, донесоха множество отличия и за ученичката **Сияна Цветкова** от 5а клас, състезателка по плуване. Тя започва да плува едва на 5-годишна възраст, а днес трудът, постоянството и любовта към спорта дават своите впечатляващи резултати. На турнира „Русалка“ в Стара Загора Сияна завоюва 3 сребърни медала в дисциплините 100 и 200 метра свободен стил и 200 метра съчетано плуване. Само седмица по-късно, на турнира „Цветница“ в София, басейн „Дианабад“, тя отново се представи блестящо, като спечели 3 златни медала на 100 и 200 метра свободен стил и 200 метра съчетано плуване, както и сребърен медал на 50 метра кроул. Към отличията си Сияна добави и престижна статуетка за „Най-добър състезател“ при 12-годишните – признание за нейното силно представяне и спортен дух. С увереност, труд и вдъхновение Сияна продължава да върви напред и да покорява нови върхове в плуването.

На малките таланти от 5 а клас пожелаваме да продължават да носят светлина, вдъхновение и да покоряват още върхове както в танците, така и в спорта!

Клавдия Иванова,
класен ръководител на 5 а

На европейския подиум по жиу жицу

През годините много пъти сме ви показвали, че нашите ученици, освен с отличен успех, се открояват и с постижения в различни сфери. Такъв пример е и **Радослав Островски** от 10 в клас. Той успя да завоюва бронзов медал на Европейското първенство по жиу жицу, което се проведе в Хераклион, Гърция. За спорта, емоцията и бъдещите цели ни разказа самият той.

– **Кога и как се запали по жиу жицу?**
– Може би бях на 6 години, когато нашите ме заведоха на първата ми тренировка. Тогава още не знаех какво представлява самият спорт, но доста ми хареса.

– **Има ли спортист или друг човек, който те вдъхновява?**
– За мен няма конкретен човек, който да ме вдъхновява, по-скоро има хора, които ме стимулират да ги надмина.

– **Как успяваш да балансираш между спорта и училището?**
– Основно с помощта на родителите ми, които ми осигуряват бързото отиване и прибиране от тренировки, което пък ми спестява доста време и ми помага да поддържам доста високо ниво и в училище, и в спорта.

– **Участвал ли си на други големи шампионати?**
– Да, но никога досега не съм постигал такъв добър резултат. Надявам се сега да набера инерция и успехите през тази година да продължат.



– **Какво те мотивира да не се отказваш, когато дълго време не печелиш медали?**
– Най-вече това, че имам подкрепата на родителите и треньора ми. Просто приемам, че нищо в живота не ни се дава като подарък, а трябва сами да се преборим за него.

– **Колко време и как се подготвяш за това Европейско първенство?**
– Най-много на подготовката наблизнах през последните три седмици преди самото първенство. Не беше никак лесно, тъй като тренирах двуразово всеки ден, но успях да се справя.

– **Изпитваш ли притеснение и как го овладя?**
– Винаги има момент на притеснение. Просто се стегнах и се замислих, че за целия ден имам едни 20 минути, в които трябва да се съсредоточа и да покажа това, за което съм работил през цялата година.

– **Очакваш ли да спечелиш бронза и как се почувства?**
– Не мога да кажа точно дали съм очаквал. Това ми беше дългогодишна мечта и цел, но по време на подготовката не съм мислил единствено за самия медал, а по-скоро за достойното представяне.

– **Успя ли в началото да осъзнаеш какво точно си постигнал?**
– В началото беше наистина лек шок, но след това се успокоих и осъзнах какво съм постигнал. Усетих и раз-



брах, че явно това е моята година и трябва да продължа напред с още по-голяма сила.

– **Какво предстои за теб сега?**
– През април ми предстои републиканско състезание, а в края на май – международно състезание в Сърбия. През май също ще има и национален семинар с един от най-великите състезатели в този спорт – Роман Аполонов. Понататък през годината предстои и световно първенство, но за него още не се знае много.

– **Мислиш ли в бъдеще да се развиваш професионално в спорта?**
– Професионално не. По-скоро мисля след време да основа свой собствен клуб или да продължа клуба на моя треньор.

– **Как се възприема този спорт в България?**
– Тук спортът няма голяма популярност, но се надявам с моите успехи и тези на другите национални състезатели да успеем да го развием.

– **Какво послание би отправил към по-малките и към тези, които се двоумят дали да спортуват?**
– Бих казал, че спортът е здраве. Няма значение какво тренираш, когато си постоянен и даваш всичко от себе си, ще дойде момент, в който трудът ще се отплати и ще постигнеш целта си. Всяка загуба ни дава урок, мотивира ни да сме по-добри и ни приближава с една крачка към успеха.

Стефания Петрова 11б

15 години Spelling Bee в нашето училище

Националното състезание по правопис на английски език Spelling Bee се провежда за първи път в България през 2011 г. по идея на две доброволки от Корпуса на мира у нас – Фелиша Бивънс и Ерин Рели. В първото състезание участват само училища, в които преподават доброволци от Корпуса на мира, а през следващата се включват повече училища с много участници. Едно от тези училища е именно СУ „Иван Вазов“ от град Плевен. Инициативата за водещ и организатор на събитието поема госпожа Десислава Бинова, научила за състезанието от колежка. Така тя става организаторът за нашето училище вече петнадесет години.

Днес състезанието е познато на почти всички по света, но преди десетилетие и половина тогавашните правила се различавали малко или много от сегашните. Днес то се провежда в 2 възрастови групи: 2. – 4. и 5. – 7. клас, но това не винаги е било така. Първоначално всички деца се състезавали в една голяма група и чак през пандемията COVID-19, когато се въвежда и възможността за онлайн провеждане, е взето решението малките пчелички да се делят на две групи. Гордост за нашето училище е, че през петнадесетте години участие, имаме цели 11 спелуващи вазовчета, участвали в националния кръг, като една от

тях – Никол Петрова, която тогава е била в 6. клас, взема и титлата като национален шампион на Spelling Bee България.

В надпреварата учениците имат възможността да се конкурират един с друг в три кръга: училищен, регионален и национален. На регионален кръг отиват двамата най-добре спелуващи участници от двете възрастови групи. Но освен това участниците трябва да минат и междинен онлайн тест по спелуване, като само 30-те най-умни пчелички от региона се класират за втория етап, а в началото са били даже и 60, което е било предпоставка за едно безкрайно дълго съревнование по спелуване. След регионалния кръг носителите на злато, сребро и бронз отиват на националния финал в София. В него участват тримата най-добри ученици от всеки регион. При нас тази година за националния кръг се класира Александър Стойков от 4. г.

В нашето училище ръководител на първия етап е госпожа Десислава Бинова, получаваща помощ от своите колежки по английски език: Цеца Василева, Ралица Цветанова, Антоанета Стоянова, Клаудия Карагъзова и Пламена Симеонова, а както и от г-жа Велина Дукова, работеща в МУ Плевен. На помощ идват и бивши пчелички като диктори или координатори. Тази го-

дина г-жа Бинова получи първото място в наградите за учители-координатори на състезанието. Тя беше отличена сред координаторите в цяла България за приноса си в поддържането на конкурса жив в нашата страна. Работата на координатора ни беше също призната с думите *дългогодишна работа, постоянство, отдаденост и постигнати успехи на нейните ученици в състезанието*.

Състезанието отваря много врати за бъдещето на пчеличките, давайки шанса за потенциална стипендия, макар че състезанието е до 7. клас. Успехът на нашата бивша ученичка Никол Петрова през 2016 година ѝ помага да влезе в мечтания университет, осигурявайки ѝ даже и стипендия! Спелуването не само обогатява речника и правописа, но и помага в училище, изгражда характер, като развива концентрация, търпение и увереност. Тези умения са ценни не само за личностното израстване на учениците, но и при кандидатстване в университета или в бъдещата кариера. Така всяка спечелена дума е стъпка към по-добро бъдеще.

Деян Тончев 11в



Четвъртокласник на националния кръг на Spelling Bee Junior

Десетгодишният Александър Стойков от 4. г участва едва за втори път в националното състезание по спелуване Spelling Bee, но ни изумява с невероятните си знания по английски език и с уменията си да спелува английските думи. Тази година на училищния кръг той заема почетното **второ** място във възрастовата си група, минава безупречно регионалните квалификации и се справя успешно на регионалния кръг, подигурявайки си място на националния кръг, който ще се проведе в Американския университет на 26.04.2026.

За Александър форматът на състезанието не е напрегнат, нито притесняващ. Четвъртокласникът споделя, че даже чувства гордост и щастие след всяка правилно спелувана дума, а не страх от следващата. Харесва му да се предизвиква и да участва в конкурси. Споделя, че даже по време на състезанието му е забавно и е въодушевен. Не среща затруднения с някои специфични изрази, но смята за доста сложен начина, по който се провеждат последните кръгове: дава се дума на български, а тя трябва да се каже на английски и да се спелува.



Споделя, че всеки ден учи нови сложни думи. Слуша ги, повтаря ги, спелува ги и научава превода им. Периодично неговата майка го изпитва, като му помага с прозвонението, а Александър спелува думата и я превежда или получава думата на български, превежда я и я буквува. Но освен усилията в подготовката, трудолюбивата пчеличка споделя, че не изоставя своите хобита и приятелите си, които много се гордеят с успехите му и го хвалят безспирно.

Деян Тончев 11в

Чуждите думи – приятели или врагове?

Актуална тема на фона на 24 май е широката употреба на чуждите думи в ежедневието ни. Разбира се, преди да заемем страна, е важно да направим уточнение, тъй като „чужди думи“ е доста широк термин. Чуждите думи се делят на чуждици и заемки. За първите имаме български еквивалент, докато за вторите – не. Границата между тях обаче е тънка, защото много думи като „мерси“, „чао“ и „браво“ са с чужд произход, но звучат напълно естествено, въпреки че са чуждици. От друга страна, думи като „хейт“ и „вайръл“ няма как да бъдат сбъркани. Звучат натрапчиво и изобщо не са уместни в официална среда. Тук идва и въпросът дали езиковата ситуация днес е нормална, или трябва сериозно да променим начина, по който говорим.

От едната страна на казуса са хората, които напълно отричат чуждите думи. За тях дори „мерси“ е ходене по тънък лед, а „лайквам“ направо заслужава смъртна присъда. Ако зависеше от тях, може би щяхме да наричаме компютъра „електронноизчислителна машина“. Те са същите хора, които ревностно пазят думи от времето на прабаба ти. В това отношение имат право, тъй като имаме доста остарели думи, които са красиви, но все пак пълното отхвърляне на новите думи е голям недостатък. Езикът постоянно се променя и истината е, че е неизбежно, голяма част от думите да бъдат забравени или изместени от други. Все пак „меню“ и „гараж“ също са били нови и натрапчиви заемки, но днес дори не се замисляме за произхода им. Защо да не стане същото и с

„окей“ например?

На противоположно мнение са тези, които по-скоро говорят на английски, примесен с малко български. Облеклото става „аутфит“, ниво става „левел“, излъчване става „вайб“ и т.н. Комично звучи и когато на чуждите думи се прибави словообразователната наставка -вам: лайквам, скролвам, ъпдейтвам. Това се среща при младите хора, тъй като са израснали в интернет пространството, заобиколени от английски думи. Те често обясняват българо-английския си с това, че няма дума в българския език, с която да се опише същото нещо (в 99% от случаите има български еквивалент, просто не се знае или не се употребява).

А причината за бедния речник на повечето млади хора е, че не четат достатъчно книги на български език. В крайна сметка отговорът на въпроса какви думи да употребяваме и как да говорим, е балансът. Езикът постоянно се развива и не можем да се осланяме само на старите думи, докато отричаме новите. С внедряването на съвременните технологии и огромното присъствие на английския в ежедневието ни е напълно нормално да чуваме думи като „бъг“ и „тиймбилдинг“. След десет години най-вероятно ще звучат напълно естествено. Но в същото време нека не забравяме, че все пак езикът ни се нарича български, а не английски. Модернизацията е хубаво нещо, но не и ако напълно изчистим всичко българско от езика си.

Ева Иванова 11б

Ученическо изложение в Плевен

На 16 март в Плевен се проведе ученическо изложение, в което участваха различни училища от града. Събитието продължи от 11:00 до 17:00 часа и събра ученици, учители и посетители, които имаха възможност да се запознаят с предлаганите специалности и училищната среда.

Всяко училище имаше задача да представи своята дейност, паралелките, които предлага, както и начина на балообразуване при кандидатстване. Учениците от СУ „Иван Вазов“ – Плевен се включиха активно и бяха разпределени в три групи, за да осигурят присъствие и ангажираност през целия ден.

Нашият щанд беше оборудван с пет лаптопа, чрез които посетителите можеха да разгледат интерактивна разходка из STEM кабинетите на училището. Освен това представихме подробна информация за паралелките и условията за прием. Особен интерес



предизвикаха изработените на 3D принтер „лабкойни“ с логото на рекламната фирма Vector Labs, които бяха част от нашата презентация и демонстрираха практическото приложение на съвременните технологии в учебния процес. По време на изложението бяха показани и видеа с разходки из училището, както и кратки и интересни клипове, представящи училище-

ния живот. Учениците от нашия екип активно създаваха съдържание на място – заснемаха клипове и правеха интервюта, включително и с кмета на Община Плевен. Материалите впоследствие бяха качени в TikTok профила на рекламната фирма. Другите училища също се представиха впечатляващо, като според своята професионална насоченост бяха подготвили разнообразни демонстрации – кулинарни изделия, напитки и коктейли, както и различни проекти и практически разработки. Участието в изложението беше интересно и полезно за всички. То ни даде възможност да покажем нашето училище по модерен и интерактивен начин, както и да видим какво предлагат другите училища. За нас това беше едно запомнящо се преживяване и добър опит в представянето ни пред публика.

Яна Янева 11а

Моята среща с доброто

Смятам, че доброто е навсякъде, дори и в най-неочакваните ситуации, ето и една моя история, която е доказателство.

Беше един обикновен ден, в който всичко вървеше както преди. Влязохме в училище изапочнахме да се подготвяме за първия учебен час. Аз изпразних моята раница и се отправих към чина ми. Бях много спокойна и не знаех какво ще ми се случи след броени минути. Докато наближавах работното си място, видях на плота му портмоне.

Спокойствието напусна тялото ми и ме обзе паника. Тогава тръгнах към коридора, където видях моята учителка по български език и литература, разказах ѝ какво се е случило и тя ме посъветва да оставя намерената чужда вещ на жените, които поддържат хигиената, защото портмонето със сигурност беше на ученик от първата смяна, който щеше да установи липсата му и да се върне да го потърси. Не се замислих и го направих. Минути по-късно разбрах, че детето се е върнало и е взело забравената вещ. Много се зарадвах!

Случва ми се за втори път в кратко време да намеря първо пари, а сега и портмоне и за миг не ми хрумна, че мога да задържа парите. Какво можех да направя с тях? Да ги похарча някъде или да ги прибера, все едно нищо не е станало? Не, аз реших, че ще бъде честна, така както съм възпитана.

Правете добро, за да може да се разпространява и когато вие имате нужда от помощ да има ръка, която да бъде подадена!

Рая Манчева 6в

Писмо до първокласника

Скъпи първокласнико, за теб първата учебна година е особено важна, защото за пръв път прекрчваш училищния праг, за пръв път заставаши пред учебниците, за пръв път сядаш на училищния чин. Но не се притеснявай! Всеки човек трябва да направи тази първа крачка в живота си.

Нека ти разкажа малко за училището и бъдещите ти години като ученик.

Аз уча в СУ „Иван Вазов“ още от 2018 година. В първи клас ме посрещна моят класен ръководител, моята прекрасна госпожа Тодорова, и ме заведе в класната ни стая. Това е мястото, където научих още неща за света около мен. Знанията ми ме отведоха в чудните кътчета на България, усетих красотата им през различните годишни времена. Узнах за богатството и плодородието на нашата земя. Тук, в тази слънчева сграда, получих знания за славното ни минало и за многото български синове, дали живота си за своето отечество.

От втори до четвърти клас продължих да обогатявам знанията си. В края на 4 клас имаше матури, много са лесни и ако слушаш в час, ще се справиш. В края на четвърти клас се сбогувах с класния си ръководител и моите съученици. Имах възможност да избирам между профилирана и непрофилирана паралелка. Аз избрах непрофилирана.

От 5 до 7 клас за мен беше интересно, защото имаш нови учители по всички предмети, а също и нови съученици. Няма нищо страшно, свиква се бързо и с това. Новите преподаватели ни протегнаха ръка и ни поведоха по пътя на мъдростта и знанието.

И така неусетно вече съм в седми клас и стана трудно. И ти ще го разбереш след време. Добре дошъл сред нас! Пожелавам ти здраве и успехи в учението. Последен съвет към теб - не се опитвай да бъдеш някой, който не си!

Матей Ватев 7ж

Силата на думите

Думите, това е словото ни. Така общуваме помежду си. Понякога те могат да имат много по-важно значение, отколкото всъщност си мислим.

В някои ситуации просто няколко топли думи могат да бъдат като лек срещу нелечима болест. Могат да помогнат на някого да излезе от ситуация, от която не вижда изход.

Хората в днешно време имаме проблем, че не умеем да говорим и да се изразяваме добре. Свикнали сме да си пишем – и дотам. Това въобще не е хубаво. Едно е, когато през телефона говорим и обсъждаме нещо, но съвсем друго, когато сме очи в очи с човека. Също нещо лошо е, че не се изразяваме докрай и много често оставаме недоразбрани.

Но тук идва и твърдението, че трябва да правят дела, а не само думи. Има хора, които на приказки са много силни, но действително не могат да направят нищо сами. Не е достатъчно само да обясняваме, трябва и да доказваме думите си с действия.

Да умееш да говориш и да се изразяваш, в днешно време е огромна привилегия и много добро човешко качество. Жалко, че малко хора могат да се похвалят с подобно умение.

Яна Крумова 6б

моментът, в който спираш да бъдеш част от „ние“ и ставаши „аз“. Досега пътят беше начертан – учебна програма, график, очаквания. Сега картата е празна. „Завинаги“ означава, че ключът към нашето бъдеще вече не е в ръцете на родителите или учителите ни, а в нашите собствени, понякога още треперещи ръце.

Сбогуването с училището е меланхолично, защото оставаме там своята невинност. Оставаме времето, в което най-голямата ни отговорност беше да научим урока си. Тръгваме си с тежки раници, но този път те не са пълни с учебници, а с характери, амбиции и приятелства, които тепърва ще бъдат тествани от живота.

Когато прекрачим прага за последен път, ние не казваме сбогом на сградата или на чиновете. Казваме сбогом на версията на себе си, която е имала нужда от напътствие за всяка крачка. Дванадесет години бяха достатъчни, за да научим как се решават уравнения и как се анализират класици. Но най-важният урок, който училището ни даде, е как да бъдем хора сред хора.

Днес затварям една тежка, изписана с много смях и малко сълзи врата. 12 години трупахме спомени в коридорите, които познаваме до последното петънце по стената. Тук научихме, че приятелството е по-важно от оценката и че най-ценните уроци не винаги бяха в учебниците. Оставаме правото си да бъдем „деца“. От утре светът ще ни пита не „какво научи днес“, а „кой си ти и какво ще дадеш на този свят“. Благодаря на учителите – за търпението дори когато бяхме непоносими. Благодаря на приятелите – за споделените пицови и още по-споделените мечти. Тръгваме си. Не „за малко“, не „до ваканцията“, а завинаги. Страшно е, но и вълнуващо. Защото училището ни даде корени, но сега е време да проверим дали крилата ни работят. Сбогом, училище. Беше ни дом, когато още не знаехме кои сме. Сега отиваме да разберем.

На добър час на всички нас, които днес затварят книгата, за да започнат да пишат своя собствена история!

Цветелина Христова 12б

Онлайн или присъствено – има ли казус?

Some people believe that online learning is better than the traditional one. What are the advantages and disadvantages to both ones?

It's believed that taking lessons online appears to give better results than the traditional way of going to school and learning from teachers right in front of you. I personally believe that while online lessons make learning easier, they usually don't give better results than the traditional ones.

On the one hand, online learning makes students feel less like they're forced to do this. In addition, they can learn wherever they want, which makes them feel more freedom and removes the idea of them being enclosed in school, unable to leave. For instance, a student which learns in the park or in a place they like will be able to comprehend the lessons

far easier than a student feeling enclosed. Thus, I believe that boosts confidence and relaxes them rather than making them stressed.

On the other hand, online learning usually comes from private schools, rendering it an expensive alternative to some people. Moreover, the absence of a teacher in front of you can prevent you from being fully focused thus resulting in less ability to absorb the knowledge. To sum up, all of the above leads to less discipline and worse results among the majority of the students.

In conclusion, while giving many advantages to boost the comprehension of knowledge, online learning and its environment makes students give worse results, because of lack of control, consequently making me believe traditional way is the better one.

Някои хора вярват, че онлайн обучението е по-добро от традиционния начин. Какви са предимствата и недостатъците на двете?

Вярва се, че взимането на онлайн уроци на пръв поглед дава по-добри резултати от традиционния начин, включващ ходене на училище с преподаватели на живо пред теб. Аз лично вярвам, че докато онлайн уроците правят обучението по-лесно, те често дават по-лоши резултати от традиционния начин на обучение.

От една страна, онлайн ученето кара учениците да се чувстват сякаш са по-малко задължени да го правят. Също така те могат да учат откъдето искат, което предполага те да чувстват повече свобода и премахва усещането, че са сякаш затворени в сградата на училището, с невъзможността да излязат. Например ученик, който учи в парка или от място, което му носи удоволствие и релакс, би могъл да възприеме уроците много по-лесно и далеч по-ефективно, от ученик, чувстващ се затворен. Затова аз смятам, че така се увеличава увереността и самочувствието, вместо учениците да се

стресират.

От друга страна, онлайн обучението често се предлага от частни училища, превръщайки го в скъпа алтернатива за някои хора. Също така липсата на учител пред теб може да затрудни или да разсее учениците от това да са напълно фокусирани, което предполага ограничена възможност да се „попие“ цялото предоставено знание. Накратко казано, всичко гореспоменатото води до по-лоша дисциплина и съответно по-лоши резултати на мнозинството от ученици.

Като обобщение, въпреки че дава много предимства, които увеличават възможностите за възприемането на знания, онлайн обучението и неговата среда предполага учениците да показват по-лоши резултати заради липса на контрол. Това ме кара да вярвам, че традиционният метод на обучение е по-добър.

Александър Йорданов 10г

Категоричен успех на олимпиадата по история и цивилизация

В последните минути преди да предадем броя за печат, научихме радостната новина. Нашите вазовци **Джовани Пайела от 10а и Иван Монов от 12б** се представиха със зашеметяващ успех в Националния кръг на олимпиадата по история и цивилизация.

На 24 и 25 април в гр. Копривница се проведе Националният кръг. В него участваха най-добрите историци от цялата страна. Учениците се състезаваха в три възрастови групи: 7 клас, 10 клас и 12 клас. Надпреварата беше оспорвана с писмена част (отговор на исторически въпрос) и устна част – събеседване с авторитетното жури по различни исторически теми. Нашият олимпиец Джовани впечатлява журито със своята задълбочена подго-

товка и получава безпрецедентния резултат от 6.00 на писмената и на устната част. Самите членове на комисията споделят, че не са срещали толкова добре подготвен участник досега. Така десетокласникът става индивидуалният победител в националния кръг на олимпиадата по история и цивилизация, състезавайки се с 36 участници в своята група, а Иван Монов от 12 б с оценка 5.25 се нарежда сред десетимата най-добри дванадесетокласници от цялата страна при конкуренция с 45 други знаещи млади историци. Поздравяваме нашите победители и техните учители Людмила Паргова и Горан Делиев за отличното представяне и много се гордеем!

В@з Буки Веди



Випуск 2026, на добър час!

12. А

Госпожата по английски един път ни каза, че на всички екскурзии ние, 12а, сме били най-задържаният клас. И беше права. Ние сме класът, който се събира да отпразнува всичко, защото след толкова прекарано време заедно, се превръщаме в едно голямо семейство. Първата ни година заедно беше незабравима. Срецахме се в една стая 25 човека, всеки различен от останалите. И някак си бързо се сiriamе и се отпуснахме. И от тогава до сега всеки следващ ден е приключение. Класната ни стая никога не е била тиха, дори по време на най-трудните тестове пак намирахме на какво се смеем. Както всяко семейство имаме и своите драми и спорове, някои по-сериозни от другите, но заедно ги превъзмогнахме.

Но ето че дойде краят на нашето приключение. И преди да си тръгнем искаме да благодарим на учителите, които ни търяха. Искане да благодарим на Валентина Василева, която ни показа какво означава учител да го е грижа за учениците му, и винаги на зачитаме пред строгия, но справедлив господин Митев. И разбира се, няма как да не благодарим на нашия класен – Горан Делиев. Човекът, който видя най-лошата ни страна, който всеки ден се занимаваше с нашите никога несбъдващи шутки. Учителят, който някак успяваше във всеки скучен урок да въведе някоя шега и никога не ни остави сами да се оправяме с проблемите си. Знаехме, че каквито и да стане, той ще ни помогне.

Ще излъжем, ако кажем, че отношенията ни винаги са били искрящи, но той никога не се отказва от нас и за това му благодарим най-много.



Скъпи абитуриенти,

Предстои ви да завършите училище – успешно, надявам се. Но това е по-неангажиращата част от вашия живот. По-трудният път пред вас тепърва предстои. Ще има предизвикателства, ще има сложни избори, в които ще трябва да проявите мъдрост и отговорност, надявам се. Но нали за това ви наричаме зрелостници. Отпук нататък животът няма да ви пише отсъствия, но ще ви изпитва доста по-сериозно. Бъдете смели, бъдете упорити и дано повечето пъти да откриете верния отговор. С преписване вече няма да става.

Вярвайте в себе си, помнете откъде сте тръгнали и не се страхувайте да отидете далеч!

Бъдете добри, честни и отзивчиви! Светът има нужда от такива хора.

И помнете – винаги ще се радвам да се връщате тук, при спомените и хората, с които сте били заедно.

На добър час! Вярвам във всеки от вас!

Горан Делиев, класен ръководител на 12а



12. В

Класът, който винаги имаше мнение. Класът, който не се отказваше. Преди години бляхохме тук като деца – малко притеснени, но любозни към това, което ни очаква. Днес сме пораснали. По-смели. По-уверени. Минахме през много – контроли, които ни държяха будни до късно, строги погледи, които всъщност ни учеха на дисциплина, и безброй моменти на смех, които ни направиха истински сплотени. Ние не бяхме просто клас:

12 В беше характер; беше сила да продължим дори когато е трудно. Имали сме различия и спорове, но когато трябваше – винаги бяхме заедно. Защото силата ни никога не е била в това да сме еднали.

Силата ни беше в това, че сме различни... и въпреки това – заедно.

Днес ние си тръгваме от тук със спомени, които ще ни топли години наред. С приятелства и с много уроци – но не само по биология и химия, а по живот.

И ако трябва да опишем 12В с една дума – тя е „Вяра“.

Вяра, че можем, че ще успеем.

Вяра, че най-хубавото тепърва предстои.

Днес затваряме една врата...

Но не със страх, а с усмивка, защото знаем, че където и да отидем, ще оставим следа.

Драги мои момичета и момчета от 12 В клас, стартираме това приключение заедно преди четири години, а те отлетяха като миг. Гледах как се променят, как растат и как изграждат характерите си. Днес вече сте готови да покорите света. Аз не просто изпращам един клас, а разделям пътя си с млади хора, които оставиха следа в сърцето ми. Пожелавам ви да бъдете смели в мечтите си, но и достатъчно упорити, за да ги сбъдвате. Скоро училищният живот ще остане зад гърба ви, а вие ще се изправите пред множество избори. Изберете си живот, изпълнен с приключения, следвайте страстите и убежденията си, използвайте талантите си, бъдете уникални, борете се докрай! Сътворете вашата приказка! На добър час!

Излика Николова, класен ръководител на 12В



12. Г

И още спомняме си ясно преди пет години есенна, когато всеки беше от различно място и страх четеше се по нашите лица.

Но бързо мина тази уплаха, споделяхме уроци, плач и смехове. Училището се превърна в нашия стрях, учителите ни – в потъпани ветрове.

Хора идваха и си отиваха в търсене на своите призвания. Създавахме приятелства, а някои стихваха, добавяхме и нови знания. Шегите излъгваха всяка сила, бяхме бурен, весел клас, но и на това дойде му краят – мина и последният ни час.

По пътя имаме си ний учител – Ивайло Лачев, на математиката крал. Освен на мъдростта носимел, от човечността си също ни е дал.

Скъпи ученици,

През годините ни, прекарани заедно, дадох всичко от себе си, за да ви предам моите знания и по математика, и за живота. Отвѣд училищия праг ще бъдете посрещнати от много трудности и съм уверен, че ще се справите с всяка една от тях, защото с времето се превърнахте в добри, умни и непоколебими хора. Преживяхме много промени както в света, така и в самите нас, и вие никога не се страхувахте от тях, а на-против – стрелково ги посрещвахте.

Горд съм, че бях част от вашето изграждане като личности и вярвам, че най-доброто тепърва ви предстои. Нямам търпение да се срещнем след няколко години, за да видя всеки от вас щастлив и успял.

На добър час, 12г!

Ивайло Лачев, класен ръководител на 12г



12. Б

Бяхме много kolorиен клас, ще ви представим всеки от нас.

Александър честно пропускаше час, Веско се отпусна пред нас чак в десети клас, Виктор беше винаги изряден, Георги пък беше все гладен.

Даная е изключително красива, а Димитрина беше търпелива.

Дебора тиха и кротка беше, а Ивайло футбол и спорт го влечеше.

Добрич налягаше на знанието, докато Ивайла си просия образованието.

Иван е красавецът на класа, Ирен излъгваше стаята с доброта.

Калина е нашата гордост

с призови места във всяка област!

Катерина отиваше от живота на големи глътки,

Даниела пък избягваше разговори дръзки...

Никола Цветанова беше нашият разпоредител,

а Никол Симеонова – инфлуенсър любител.

Никола е познат още като Гули,

и че живее в Гюлянци, всички сме чули.

Радослава помагаше ни на контролни,

Сисиян винаги е по-различен от всички околни.

Стилян закъсняваше за всеки първи час,

а Цветелина видеше ли драма в клас, веднага беше нас.

И не на последно място – класната ни!

Учителка, дема знания ни сива.

Тя също е част от екипа.

Тук стихът ни спира, но остава спомен в нас

за ксьор, шумен и неповторим клас.

Орем литературната нива



12 б клас, дойде времето на нашата раздяла – очаквана, търсена и предвидима. Пораснахте пред очите ми и не съвсем. Станахте силни и сплотени, амбициозни, но и толерантни. Наблюдавам ви пожелавам да запазите непокорния си дух.



Безпокойството държи душите ни будни, затова е важно за какво се безпокоим, кое ни вълнува. Защото то ни съставя. То ни възпитава. Ние сме това, за което се безпокоим, което искаме, към което се стремим. Все още не знаете какво ви предстои, имате само намерения. За да разберете дали сте стъпили на правилната пътека, трябва по-често да се вслушвате в тялото си, в душата си, в близките си, във всички, които ви впечатляват с ума си, защото битката за бъдещето е битка на умовете. Бъдете здрави и необикновени!

Успешен полет, мили момичета и момчета!

Ивелина Танева, класен ръководител на 12Б

12. Д

Последни, но не по важност, 12 Д клас.

Нашата паралелка е съвкупност от индивидуалности, с различни съдби, но с едно общо начало. Ако трябва да опиша 12 Д с една дума, бих използвала палимира. Всеки от нас носи своя собствен цвят – от математическата точност до артистичния хаос. Затова тръгнахме в различни посоки, но винаги ще носим частичка от магичния на нашия клас.

През последните 5 години тази сграда, от просто училище, се превърна в място, където заедно пораснахме, зрянахме и се учехме да бъдем хора. Между безкрайните дебати в часовете и изобилието от емоции успяхме да изградим нещо по-важно от дипломата – нашето приятелство. От един плах осмоласници се превърнахме в икономистите на випуск 2026 благодарение на нашия класен ръководител фурия – госпожа Илиана Горова. Тя прояви безкрайно търпение към нас, способна за нашето сплотяване и всеки час с нея беше истинско забавление.

Скъпа госпожо, благодарим Ви за всяка жертва и всяка емоция, която сме ни донесли, благодарим Ви, че бяхте нашият клас, когато губехме посоката, и нашето вдъхновение, когато ни липсваха цветовете. Тръгваме си с високо вдигнати глави, знаейки, че част от Вашата енергия остава в нас. Г-жо Горова, 12 д Ви обича!

На добър час, икономисти!



Чрез творчеството, чрез създаването – когато видите вашите идеи в дела – ще натрупате най-ценния капитал, който никой не може да ви отнеме или открадне. Няма по-голямо богатство от чувството за свобода да правите каквото искате с живота си без принуда от други хора или външни обстоятелства.

Последно, но не по важност, искам да ви пожелаем да сте смели и целеустремени! Хората са само толкова свободни и щастливи, колкото имат куража да бъдат! Илиана Горова, класен ръководител на 12 д



Първото важно нещо е да развивате талантите си.

Не знаете как ще се развие животът ви, но така ще бъдете готови за всякакви сценарии. Смятайте, изобретявайте, пишете, нейте, рисувайте, играйте – с една дума, използвайте времето си да творите. Най-доброто време за учене са 20-те години. Опитайте се да учите и работите с хора, които са най-добри във всяко умение, за да ги развие на топ ниво.

Второто важно нещо е, че професията ви може да стане рецепта за щастие.

Рецептата на щастие е проста – вашето любимо занимание, вашето хоби да ви стане професия. Тогава лесно ще станете най-добри в нея, а самочувствието от успехите ще ви направи щастливи и ще даде смисъл на живота ви. Третото важно нещо е, че вашата личност трябва да стане най-големият ви капитал.

Скъпи мои момичета и момчета, Днес ви виждам толкова пораснали и уверени и не мога да повярвам колко бързо излетяха тези четири години. Сякаш беше вчера денят, в който се запознахме – вие бяхте плахи, а аз изпълнена с очаквания. Минахме през много. Имаше своите трудни моменти, изправяхме се пред предизвикателства, понякога губехме търпение... но всичко това избледнява пред спомена за забавленията, за смеха в коридорите и за споделяните победи. Вие не просто израснахте пред очите ми – вие се превърнахте в личности. Благодаря ви за доверието и за уроците, на които вие ме научихте! Искам да използвам тази възможност да ви пожелаая няколко неща.

Нашите дванадесетокласници – повод за гордост

Наближава краят на поредната учебна година, а с нея и поредните дванадесетокласници напускат класната стая и преминават към залата за лекции. Нека ви запознаем с някои от най-ярко сияещите имена на випуск 2026. Първо започваме с отличничката на **12а клас: Михаела Стоянова**.



Михаела споделя, че влага повече усилия по време на учебния процес в класната стая, тъй като смята, че по този начин усвоява материала по-лесно, а получава и бонуса да има повече време за себе си – нещо рядко в живота на един дванадесетокласник! Възприема се като самокритична и споделя, че постоянството е най-важният елемент за титлата „отличник на класа“, спомняйки си как тя самата не винаги е била на върха. Михаела добавя, че училището е важно, защото участва в градежа на бъдещата ѝ кариера, но определено не е на първо място. То стои веднага след приятелството и семейството, създаващи истинския пицов, нужен за шестцата, а именно подкрепата на тези до теб. Освен това дванадесетокласничката разкрива и своята любов към училищните олимпиади по история, където всяка година завършва на челните места в областния кръг. А извън училищната сграда Михаела се проявява и в състезанието „Моята родина“, което я прави горда притежателка на 9 медала, от които 3 златни, 1 сребърен и 5 бронзови, както и две купи за отлично представяне.

Следващият ни отличник идва от **12б клас** и се казва **Калина Георгиева**. Момичето разказва, че нейната връзка с нашето училище започва в 8 клас и постепенно става по-силна и по-силна, докато превръща притесненото и плахо момиче в отличничката на класа. Своите резултати тя вижда като следствие от много усилия и постоянство, но и доста лишения. Тя споделя, че да бъде една от първенците на випуска, не е лесна работа заради профила на пара-

лелката ѝ „Хуманитарни науки“. Нейният отличен успех е съпроводен с много четене, анализиране и подготовка в класната стая и извън нея. Дванадесетокласничката споделя, че трудните моменти са неизбежни. Но точно тези периоди на съмнение са и най-мотивиращите и показват колко съществено е да не се отказваш и да продължаваш напред, или както казва Калина: „Когато обичаш това, което правиш, пътят



става по-лек“. След нашето училище тя възнамерява да покоря и специалността „Връзки с обществеността“ в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Вярва, че тази нейна мечта ще ѝ даде възможност да се развива в сфера, изискваща креативност, мислене и подреденост. Кандидат-студентката разкрива, че се чувства обнадявана от мисълта, че тази сфера няма да ѝ донесе само професионално развитие, но и щастие, че прави това, което я кара да се усмихва. Дванадесетокласничката се изявява не само с отличните си знания в училищната сграда, но и в различни литературни конкурси. Чрез своите умения по писане Калина става притежателка на различни призове и награди. Всичко това за нея е доказателство как думите, когато биват споделени с искреност от сърцето, могат да стигнат и до най-непробиваемите части на човешката съвест. Всеки един неин успех и покорен от нея връх Калина посвещава на своя класен ръководител – госпожа Ивелина Танева. Ученичката споделя, че освен знания по предмета, госпожа Танева ѝ е дала и вяра и надежда в собствените ѝ възможности. Но постиженията на кандидат-студентката не стигат само до училищните врати. Зад гърба ѝ стоят и много успешни турнири по тенис – хобито, запленило нейното сърце и източник на мотивация и положителни емоции. Калина разкрива пред нас, че училището освен много знания ѝ е давало в продължение на 5 години

комфорт и чувство на втори дом. Дало е начало на много приятелства и я е научило на важни житейски уроци. За девойката училищните години са моменти, които носих в сърцето си до края на живота и не могат да се заменят с нищо.

И следващият наш звезден дванадесетокласник е **Людмил Горанов** от **12г**, изявен отличник на



класа си. За него успехът не е просто цифра в бележника и дипломата, той е и показател за израстването на всеки ученик и не се измерва само с оценки, а с придобитите знания и умения. Според Людмил успехът се дължи на усърдното му учене и положен труд в училище, а също така и на подкрепата, получена от хората около него. Неговата тайна за това бележникът да сияе в зелено, е основана на активно слушане в класната стая, а по-късно вкъщи да преповтори урока, да реши няколко задачи и да затвърди знанията си. Людмил се чувства изключително привилегирован да завърши средното си образование в нашето училище, добавяйки, че е на върха благодарение и на усърдния труд и безупречния професионализъм на своите учители. След 12. клас той се вижда на 2 часа път отгук, в Софийския университет, в специалността „Софтуерно инженерство“ във ФМИ. Всичките знания и труд са само инструмент, той да постигне дългогодишната си цел да се реализира като програмист. Дванадесетокласникът споделя, че тази негова мечта се породила в далечния 7. клас, когато той се възпротивил на родителите си, виждащи го като бъдещ лекар. От паралелката си „Софтуерни и хардуерни науки“ той получава не само знания, но и стимул за учене и градеж на едно стабилно бъдеще в сферата на математиката и информатиката. Ученикът също споделя за гордостта си – двете дипломи от курсовете на СофтУни – Software Engineer with C# и C# Full-

Stack Developer. А също така и с отличния си сертификат по английски на Cambridge - Certificate in Advanced English, както и множество постижения от училищни състезания и олимпиади. Но освен да прекарва време над учебниците, Людмил обича да прекарва времето си във фитнес залата, над дъската по шах, пред компютъра или някъде из природата с приятели. Кандидат-студентът съветва всеки от нас да учи усърдно, да постига мечтите си и да преследва това, което го прави най-щастлив. И последна, но не по важност е **Даяна Атанасова** от **12д**. Тя е не



само отлична ученичка, но и майстор в танците. Пътят ѝ в танцов състав „Синтез“ започва през 2019 г. под професионалното ръководство на г-жа Цветелина Стойчева. Началото е експеримент от нейна страна, но бързо се превръща в призвание. Даяна споделя, че танцът не е просто хоби, а начин на себеизразяване. През последната година и половина има привилегията да бъде капитан на отбора. Немалко са и наградите, които тя заедно с момичетата от състава е спечелила: Международен фестивал „Южни слънца“ (2021 г.), Sofia Open Dance Festival (2022, 2023, 2024 г.), Международен детски фестивал „Млади таланти“ (2022 г.), International Art Festival Abanico (2023 г.), Танцов фестивал „Парад на звездите“ (2023, 2024 и 2025 г.), Estreia Dance Fest (2026 г.) и още много други в направление „Модерни танци“. Тя се гордее с множество отличия, сред които Купата на кмета на Столична община - район „Слатина“, Купата „Фаворит на публиката“, двойно звание „лауреат“ от конкурса „Изкуство без граници“ и други. През юни месец предстои едно от най-големите предизвикателства до момента за отбора - участие в European Open Dance Championship в Сърбия, където ще представят танците „Пандора“ и „Обратна гравитация“.

Но освен тези интересни зрелостници, във випуска сияят още две лица. Едното е това на човека с най-високия успех във випуска, както и в цялото училище, ако не броим нашите четвъртокласници. Това е прекрасната **Марина Костова** от **12в**



с зашеметяващия успех от 5,96! Марина е една талантлива и изключително умна млада дама, за която можете да прочетете повече на 12 страница, където ще намерите информация за невероятния ѝ успех в националния кръг на олимпиадата по биология (5.50). Друго име е талантливият **Иван Монов** от **12б**,



който със своя ум завоюва третото място във випуска си с успех 5.93, веднага след Марина и Людмил. Иван Монов лесно се справя с училищния материал, заемайки челното място в класа си, а освен над тетрадките, прекарва много време и на корта за тенис, където с интензивен труд и усилия си е спечелил престижни титли, медали и купи. За неговите безспорни успехи в националния кръг на олимпиадата по история и цивилизации може да прочетете отново на 5 страница. Това бяха звездите на випуск 2026.

Деян Тончев 11в

Космосът във файето на училището

По случай Международния ден на авиацията и космонавтиката, 12.04., в нашето училище бе открита тематична изложба, посветена на човешкия стремеж към покоряването на небето и Космоса. В нея взеха участие ученици от 6. до 10. клас, които представиха свои проекти и макети. Изложбата включва вдъхновяващи материали, свързани с развитието на авиацията и значими моменти в космическите изследвания. Учениците вложиха много старание и креативност при изработване на своите рисунки, постери, модели и макети, които представят тяхното виждане за космическото пространство. Изложбата помогна на всички нас да прозрем безкрайните възможности, които Небето и



Космосът ни предлагат.

Катерина Минковска 10б



Награди за Дария Асенова от 8в клас и София Иванова от 5в клас от Националния конкурс за детска рисунка на тема „Освобождението“

На 02.03.2026 г. в Панаорама „Плевенска епопея 1877 г.“ бяха връчени наградите на отличените участници в Националния конкурс за детска рисунка „Освобождението“, организиран от Регионалния военноисторически музей - Плевен и Община Плевен. Тази година в творческата надпревара се включиха 821 рисунки от 96 населени места. Конкурсът се провежда за 28 -а поредна година. Авторитетното жури оцени детските рисунки в двете възра-



тови групи и присъди две поощрителни награди на младите художнички от СУ „Иван Вазов“ – Дария Асенова от 8 в и София Иванова от 5 а клас, които получиха още грамоти и енциклопедии „Изкуството да рисуваш“. Отличията връчи заместник-кметът на Община Плевен с ресор „Хуманитарни дейности“ госпожа Паулина Кирова. Поздравяваме момичетата и техните преподаватели Клаудия Черакчиева и Галин Лазаров за наградата!

Клаудия Черакчиева, учител по изобразително изкуство

Знанието

Още от малки ние започваме да изучаваме и научаваме различни неща. Понякога много интересни за нас, понякога не толкова. От ранна детска възраст ние откриваме една или повече теми, които са ни спечелили с нещо и искаме да научаваме всякакви факти, свързани с тях. Това може да е предмет в училище, нещо прочетено в книга или видяно във филм. Когато станем ученици в училище, ние започваме с базови знания, след което надграждаме. Много е важно да надграждаме знанията си, защото знаещият и можещият е и богатият и успешният. Всяко едно начинание, което избере да следваме в живота си, има нужда от знания. Както се казва „словото е магия“. Ние може да не разбираме какво точно значи този израз, но колкото повече порастваме, толкова повече разбираме, че да научиш нещо ново, е свят момент.

В днешно време повечето млади хора, деца и тийнейджъри смятат това да си необразован, за готино. Истината обаче е, че всички, които смятат така, не успяват да постигнат много. Знанието не е само в училище, то е навсякъде. Ние може да учим различни неща не само от учебници, но и от интернет, книги и т.н. Това е важно да бъде изяснено, тъй като младите в днешно време мислят знанията за „скучните предмети, които ни карат да учим“. Огромна грешка е да имаш това мнение, защото интелигентният човек винаги намира интересното за него, каквото и да прави. Не мислете, че това да си необразован и да не учиш, е готино, а намерете това, което бихте изучавали с интерес, и го извличайте отвсякъде. Не е важно да си като другите, важно е да следваш мечтите си и да научаваш нови неща.

Мартин Георгиев 6б

„Лазарица“ и драмата на говеешкия избор

Пиесата „Лазарица“ от Йордан Радичков, поставена от Крикор Азарян, е едно изключително театрално преживяване, което съчетава философска дълбочина с привидна простота. На 17.03.2026 г. спектакълът гостува на сцената на драматично-куклен театър „Иван Радоев“ при пълен салон. Постановката залага на минималистична сценография – конструкция като дърво в центъра на сцената. Това предполага пространство за въображението на зрителя и насочва вниманието към актьорската игра. Майсторството на актьорите не остава незабелязано с монолозите на Валентин Танев, в ролята на Лазар, и участието на Малин Кръстев, в ролята на „кучето“. Именно тази пиеса им носи авторитетните награди „Икар“ за главна роля и „Аскеер“ за поддържаща роля. Музикалната картина (Михаил Шишков) е деликатна, но и успява да изгради вътрешно напрежение. Атмосферата е наситена с тишина, паузи на напрежение и поетична тежест, която редува абсурдното и трагичното, оставяйки краен отпечатък върху зрителя. На пръв поглед сюжетът на пиесата е съвсем прост – селянинът Лазар (Валентин Танев) отива в гората с намерението да застреля кучето си, но ситуацията неочаквано се преобръща – той се озовава на дървото, а

кучето остава долу. В опита си да избегне отмъщението на предаденото куче, героят изпада в състояние, в което размишлява, спомня си, съжалява, моли се и се страхува. През монолозите му минава и неговият живот – младост и сила, съмнение в бита, умора от битката с времето и накрая примирение. Времето сякаш изгубва линейност и стоенето на дървото вече не е само физическо, а и духовно – застинало между изборите и последствията, между човека и собствената му природа. Пиесата поставя проблеми и въпроси за съдбата, излюзиите на човека и свободата. Заложени са и множество символи – Дървото – едновременно капан и убежище, място на духовно прозрение, но и самота; Кучето – символ на наранената природа, инстинкта, реалността на последствията и неизбежното, което човекът се опитва да избегне; Костенурката, оставена да умре в стара тенеката за удобство – жестокостта на хората спрямо животните и увереността, че човекът винаги ще доминира. Основен мотив е загубата на контрол от страна на човека не само върху природата, но и върху самия себе си. Друг основен мотив и движеща сила на „Лазарица“ е абсурдът. От началната ситуация, когато



се обръщат ролите, до начина, по който преминава животът на Лазар – в самота на дървото. Пиесата провокира зрителя да се замисли над собственото си „дърво“, принуждава ни да спрем за момент и да се вгледаме в себе си и в изборите ни. Тя създава поле за размисъл, в което всеки може да открие своята истина. Както казва самият Радичков: „Човекът е едно дълго изречение, написано с голяма любов и вдъхновение, но пълно с правописни грешки.“

Стилиян Топузов 12б

Книгите и бъдещето Какво мислят седмокласниците?

Книгите са важна част от развитието на всяко дете. Те му помагат да научава нови неща и да развива въображението и мисленето си. Чрез четенето подрастващите изграждат езикова култура, емоционална интелигентност и се учат да разбират света. В днешно време учениците са заобиколени от множество устройства и рядко се срещат да прочетат някоя нова книга. В тази ранна възраст те трябва да осъзнаят, че за да могат да общуват правилно, са им нужни комуникативни умения. Част от тях се развиват благодарение на четенето. Попитахме няколко седмокласници за любимите им книги, а ето какво казаха те. Отговорите им бяха интересни и дори могат да ви вдъхновят да прочетете нещо ново. „Любимата ми книга е „Малкият принц“, защото има много фантазия. Според мен книгата е специална, защото се разказва за важните неща в живота като любовта и приятелството.“ - Микаела 7з „Скоро не съм чела, нямам време, но последно бяха романи и фентъзи, както и училищна литература. „Хари Потър“ е любима моя книга. Интересна е с това, че сякаш те пренася в друг свят и се чувстваш спокоен. Не се притесняваш за нищо. Друго, което обожавам да чета, са книжките на Катя Антонова от поредицата „Ванилия“, детски са, но прекрасни.“ - Ирина 7б „Чета различни книги, но предимно фентъзи. Има няколко на Георги Господинов, които също са ми приятни за четене. Любимата ми книга е „Алхимикът на тайните“.- Ния 7е „Не обичам да чета. Почти не намирам време. Налага се да чета

произведенията от учебника по литература. Любимата ми книга от списъка за лятото беше „Немили-недраги“, защото се разказва за миналото на България и за смелите българи.“ - Седмокласник от 7е „Моята любима книга е „Дневникът на един Дръндьо“, защото е много забавна и лесна за четене. Харесва ми как главният герой попада в смешни ситуации и винаги има интересни картинки.“ - Седмокласник от 7г „Моята любима книга е „Под игото“, защото разказва за важен момент от българската история. В началото ми беше малко трудна, но после свикнах и започна да ми става интересна. Харесаха ми героите, защото всеки има различен характер. Книгата ми помогна да разбера по-добре как са живели хората преди Освобождението и защо този период е толкова важен за България.“ - Седмокласник от 7а „Често чета поредицата „Пърси Джаксън и боговете на Олимп“, защото съчетава митология с модерен свят по много интересен и забавен начин. Харесва ми как древногръцките богове и герои са представени като част от съвременния живот, което прави историите по-лесни за възприемане и много по-вълнуващи. Книгите се отличават, защото съдържат много хумор, динамично действие и герои, с

които лесно можеш да се свържеш. Освен това чрез тях научаваш и за митологията, без да е скучно. Всичко е поднесено като приключение.“ - Изабелла 7з А след седми клас накъде? Да, книгите са важни, но в живота на един седмокласник има нещо далеч по-сериозно и страшно. Това са именно НВО по български език и математика. Те са възможност за показване на знанията, но често предизвикват паника и стрес у децата. Изпитите са ключови в образованието на учениците, защото именно те решават къде децата ще могат да кандидатстват след седми клас. Изборът на училище е много важен за професионалното развитие на младите хора. Често уче-

ниците избират да останат в същото училище, но има и такива, които търсят нова среда за развитие. Попитахме същите седмокласници как се подготвят, има ли паника и къде мислят да продължат след седми клас. Ето и техните отговори: „Сега се подготвям за матурите, като ходя на частни уроци, както и на пробни изпити. Мисля, че ще успея да усвоя материала, затова не се притеснявам много. Мисля да отида в Музикалното, защото музиката ме увлича. А може и в Езикова с испански.“ - Микаела 7з „Изключително много се притеснявам за матурите, особено за тази по БЕЛ. Опитвам се отделям достатъчно време за подготовка, въпреки че имам доста разказвателни предмети. Целя се към паралелката с български и история в „Иван Вазов“.- Ирина 7б „За матурите мисля да почна да уча през великденската ваканция. Най-много се притеснявам за първи модул по български и втори по математика. Не съм много добра по геометрия. Не мисля да останам във „Вазов“, защото няма това, което търся. Искam да видя нещо ново и различно.“- Ния 7е „Още не съм почнал да уча за матурите, има още няколко месеца. Учителите ни подготвят добре, а и не мисля, че ще са много трудни. Мисля да кандидатствам в Спортното, за да развивам тялото и дисциплината си.“- Седмокласник от 7е „Притеснявам се за НВО по математика. Записах се

на уроци, ходя и на консултации. Искam да вляза в Математическата гимназия, затова наблягам повече на този предмет. Българският ми е лесен, но не мога да правя трансформиращ преразказ.“- Седмокласник от 7г „Страшно се притеснявам и за двете матури. Математиката ми е по-слаба, не мисля, че ще успея там. Искam да продължа във „Вазов“ с биология и химия. Много мои съученици и приятели искат да влязат там, затова трябва да дам всичко от себе си. Другият ми вариант е френски в Езикова.“- Седмокласник от 7а „Честно казано, малко се притеснявам за матурите, но се старая да се подготвям добре, за да се чувствам по-уверена. Уча си уроците и преговарям, когато имам време. След седми клас мисля да продължа в училище, което е свързано с предметите, които са ми интересни, но все още обмислям точно къде.“- Изабелла 7з Седмокласниците имат различни интереси и мнения, но всички осъзнават значението на книгите и предстоящите изпити. Четенето развива въображението, докато подготовката за матурите изисква дисциплина и постоянство. Бъдещето е в ръцете на младите, а техният избор днес ще определи утрешния им път. Въпреки трудностите и стреса с желание за учене и подкрепата на учителите и семейството всички седмокласници могат да постигнат целите си и да намерят своето място в живота. Надяваме се да ги срещнем догодина из коридорите на нашето училище като осмекласници.

Рая Чонова 8в
Дарина Христова 8в



За свободното време

За книгите и хората

По повод 24 май – вълнуващ и изключително важен празник – решихме да се спрем при шестокласниците и да проучим тяхната активност в четенето, както и любопитството им към различни културни събития. В **ба** за Габриела Кънчева разбрахме, че любимата ѝ книга е „Бягството на Макс“. Любимият ѝ жанр е мистерии. От романите, които изучава, фаворит ѝ е „Под игото“, защото ѝ харесва начинът, по който Вазов описва възрожденското българско общество. Любима

на Александър Атанасов е книгата „Матилда“. Също така е голям фен на поредицата романи „Хари Потър“. Теодор Радоловски предпочита криминалетата, но неговото внимание успешно е грабнал и романът „Принцът и просякът“. Като видни защитници на Б-паралелката, от **бб** се отзоваха Мария Арсова, Теодора Василева и Кристилина Гечева. Мария ни сподели, че нейната любима книга е „Нашето вечно утре“ от Габриел Зевин, която крие у себе си както тъжен, така и приказен характер. Посланието,

което младата читателка извлича, е, че доброто винаги побеждава, а дори лошото да съществува, не винаги е със злонамереност. Нейният любим жанр е фентъзи, макар този на книгата да е романтика. „Серафим“ е любимото ѝ произведение от задължителната програма. Теди последно е прочела „Анна Кадабра“ и ни разказа за впечатлението си от смелостта и отзивчивостта на героинята. Следа у нея е оставил и българският филм „Един грам живот“, който засяга теми от живота на тийнейджърите. За жалост, „Ян Бибиан“ не успява да грабне Теди като четиво. Вдъхновението на Кристилина, което я е накарало да започне да

чете и да гледа на света по нов начин, е обичаната от мнозина „Матилда“ от Роалд Дал, която е препрочела няколко пъти. Шестокласничката намира задължителната програма за поучителна и нужна и особено впечатление ѝ прави „Хайдутите“, както и творчеството на Христо Ботев. Редовен посетител е на библиотеката и най-новото ѝ попадение е „Среднощната тайфа“ от Дейвид Уолямс. Момичетата в **бв** показаха завидна читателска култура. Любима книга на Рая Манчева е „Маншон, Полуобувка и Мъхеста брада“, тъй като дори героите да имат малко, те все пак са щастливи. Последната ѝ прочетена книга е „Алиса в страната на чудесата“ Любимите ѝ жанрове са фантастика, приключенски и българска литература. Сиана Игненска и Елия Георгиева харесват „Принцът и просякът“ и „Моето семейство и други животни“, като любим техен жанр е фантастиката. Виктория Захариева най-много харесва „Матилда“, затвърждавайки я като книга фаворит на випуска. Приключенските романи също са любими на шестокласничката. За Мария Тодорова любима е автобиографичната книга „Блясък“ от Джесика Чон. Фантастиката не ѝ е любима. Предпочита драмата и романтиката. В **бг** Кубрат Христов сподели, че любимата му книга е „Приключенията на Лукчо“. Жанрът, който най-много харесва, е фантастиката. Не харесва „Под игото“, тъй като смята, че е много дълга. Неговата съученичка Даная Петрова казва, че последната ѝ прочетена книга е

„Пърси Джаксън“. Не споделя мнението на Кубрат за „Под игото“ заради народната тематика и възрожденските ценности в романа, които са ѝ направили впечатление. Ученолюбивите деца от **бд**, които разпитахме, са Даниел Иванов, Габриела Петкова и Пламена Иванова. Дани го е развълнувал разказът на Елин Пелин „Косачи“, както и „Под игото“, макар и да обича да чете научни книги и енциклопедии. Габи последно е прочела „Ян Бибиан“ и ѝ доставя удоволствие да я препрочита. Прави ѝ впечатление дружелюбността на палавия герой. Друго любимо нейно четиво е известното заглавие „Хари Потър“. Плами се наслаждава на „Под игото“, но най-вече на изучаваната глава с Рада Госпожина. Любимата ѝ книга е „Матилда“. И двете момичета харесват всякакви жанрове. И от последната паралелка, **бж**, се престаши Юлия Влина. Нейното последно и любимо четиво е „48-те закона на властта“ от Робърт Грийн. Книгата поражда у нея интерес, тъй като в бъдеще иска да се занимава с психология. Романтичният жанр не ѝ е присърце, но освен психологията харесва да чете фентъзи, хорор

СЛАВЯНСКАТА АЗБУКА

Българийо, родино моя, хубава страна!
Настанаха размирни, лоши времена,
но имаме си пътеводна звезда, която ни води –
това са братята Кирил и Методий!
Азбука създадох те, та всяко дете
да пише и чете.
Те обединиха славянския народ
и направиха световен възход.
Двайсет и четвърти май – празник на
книжнината, на всички славяни, на децата.
А науката е сила, която вярата ни вечно ще крепи!

Васил Игнатов 7жс

както и манги. „Серафим“ също е любим неин училищен текст, а пък „Художник“ не толкова. В свободното си време посещава киното с приятели. Ако погледнем назад, в нашите години от шести клас, можем да открием доста прилики. И на нас тогава първият български роман също да ни се струваше сложен, слушали сме в часовете с любопитство, учили сме за първи път Ботев и Елин Пелин и сме се наслаждавали безкрайно на Матилда. Новото поколение със сигурност има интерес и към чуждестранната литература, но някои неща не се променят, като любовта към българското творчество.

Ира Карабиберова 11б
Михаела Минкова 11в

Интересни забележителности из България

Обичате да пътувате? Чудите се коя да е следващата ви дестинация? Попадали сте на точната статия! С огромно удоволствие бих искал да ви предложа няколко посетени от мен интересни места, на които да отидете, както и няколко препоръки и съвета, ако решите да се насладите на тези места, но и да си изкарате приятно и спокойно. Първата забележителност са **Белоградчишките скали**. Както



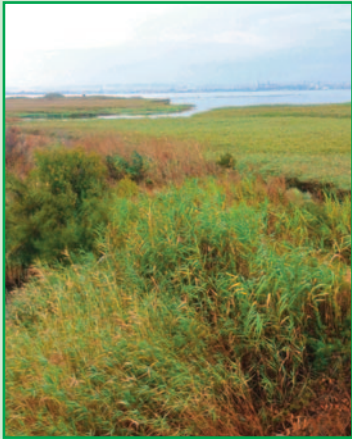
може да се предположи от самото име, това място е близо до китното градче Белоградчик и се намира в неговите околности. Скалите наподобяват интересни форми: различни фигури на хора, животни и предмети. Те са се образували в продължение на дълъг период от време. Някои от тях са били стени на Белоградчишката крепост (тя се намира над града и това е основното място, от което може да видите скалите). Ако ви е интересна историята на крепостта, може да помолите екскурзовод да ви разведе и разкаже за нея. Наоколо ще можете да откриете няколко ресторанти и магазинчета за сувенири или храни и напитки. Мястото е перфектно за направа на снимки и може да се насладите на прекрасни гледки към Белоградчик. Ако искате да посетите това място,

препоръчвам ви да го направите пролетта или в началото на есента, когато времето е топло, слънчево и приятно, но си носете за всеки случай слънчеви очила, шапки или каквото и да е друго средство за предпазване от слънчевите лъчи, защото слънцето е много силно тогава.

Следващото ми предложение е **пещера Магурата**. Намира се на половин час път с кола от Белоградчик и това е перфектен повод да я посетите, ако ходите до Белоградчишките скали. Пещерата има огромни размери, обособени са няколко галерии и зали и е пълна с интересни скални образувания. Това място е известно и с рисунките си, които хората, живели в тази пещера преди



хиляди години, са направили. За съжаление, ние не можем да видим отблизо рисунките, защото е забранено с цел опазването им, но има две алтернативи – до пещерата има специален музей, в който можем да видим снимки на рисунките, а другият начин да видим тези ранни произведения на изкуството е чрез техни снимки, намиращи се в пещерата. Мой съвет е да носите някаква върхна дреха или блуза с дълъг ръкав, ако ходите до пещерата, поради факта,



че температурата там е ниска. Също така подът е много хлъзгав – затова се дръжте здраво за паралелите в пещерата и внимавайте къде стъпвате. Най-доброто време за посещение е отново през пролетта и есента.

Последната забележителност, която ще ви предложа, е **природо-защитният център „Пода“**. Намира се южно от град Бургас и може да се отбие тук, ако отивате към прекрасното ни Южно Черноморие. Тук се опазват редки видове птици и може да ги наблюдавате, но от далечно разстояние. Може да научите много за някои видове птици. Има магазин за сувенири и напитки. Според мен лятото е най-доброто време за посещение на това място, защото тогава времето е топло и приятно и е добра спирка, ако отиваме или се връщаме от почивка на Черноморието ни.

Това бяха моите предложения. Надявам се, че по някакъв начин съм ви вдъхновил с моите идеи! До нови срещи!

Мартин Първанов 9а

ДЕБЮТ

Музиката сред младите хора

Музиката в днешно време е това, което ни определя като личности. Всеки има различни предпочитания за стил музика. Направихме анкета сред нашите съученици и бяхме доста изненадани от резултатите. Нека да ги разгледаме заедно:

Направихме проучване каква музика слушат учениците от 8а. Според изчисленията 46% слушат попфолк (чалга), 19% слушат поп, нито един ученик не слуша джаз, а фолк слушат 7% и рап също 7%.

В 8в клас най-слушаният стил музика е „американски поп“, като най-често споменаваните изпълнители са The Weeknd, Shawn Mendes и Rihanna. Това са известни личности с милиони фенове и слушатели в световен мащаб. Те не са просто изпълнители, а легенди на музиката. След американския поп се нарежда стилът „попфолк“, като най-слушаните са Емануела, Алисия и Меди. Разбира се, попфолкът е неповторима сензация в цяла България, а дори и на Балканите. Според нас той е толкова слушан, защото в днешно време хората имат доста затворено мислене и не обичат да експериментират и да излизат от зоната си на комфорт. На последно място, но не по важност, е стилът „рап“, в който най-запомнящи се рапъри са Young Boy Never Broke Again и Future. Рапът е сравнително нов стил, който много бързо навлезе в днешните музикални класации.

Същата анкета направихме и в 8г клас. Там резултатът е следният – 40% слушат попфолк, 10% харесват поп и фолк, 3% слушат хип-хоп и 26% са джаз и рап фенове.

Попитахме нашите съученици какво мислят за музиката, кои са любимите им песни, банди и изпълнители. Те споделиха и мнението си за това какво влияние оказва музиката върху младите хора

и защо толкова много хора слушат чалга.

Учениците, слушащи поп, споделят че е мелодична, харесва им и се припознават в текста. Според нас този жанр музика наистина е хубав, има разбираеми и емоционални текстове, също така е подходящ и за различни настроения – когато си тъжен, весел или просто искаш да си почиваш и да се отпуснеш. Метъл феновете казват, че обожават този стил заради силното инструментално присъствие, вокалите и специфичната атмосфера. Учениците споделиха също така и някои любими песни и изпълнители. Например: Know, изпълнена от бандата System of a down и Eyeless на бандата Slipknot. Любимите им изпълнители са Кори Тейлър, Серж Танкиан и др.

Слушащите попфолк споделят, че този стил е популярен, защото е емоционален и силно присъства в социалния живот на хората. Учениците смятат, че музиката влияе върху живота на хората. Тя въздейства върху мисленето и поведението на младите хора, като им помага да изразят себе си и да изградят своята идентичност. Нашето мнение за музиката е, че ти помага в трудни ситуации, когато си тъжен и отчаян, но също така, когато си весел, тя ти създава повече настроение. Музиката е изкуство, чрез което се изразява любов, и никой не трябва да бъде съден за избора си на музика.

Теодор Митев 8а
Божидар Ковачев 8в

Литературен лист

Нашите думи – оръжия или лек?

Скоро ще честваме 24 май, Деня на славянската писменост и култура. На този ден помним Кирил и Методий – двамата братя, заради които българите и всички други славяни сега могат да пишат и да четат на разбираем език. Някога замисляли ли сте е какъв щеше да бъде светът ни без азбуката, създадена от славянските първоучители? Осъзнавате ли какво голямо значение има тяхното дело за начина, по който общуваме днес? Думите, и писмени, и устни несъмнено имат сила. Те не са само средство за комуникация, но и оръжие, с което се водят и печелят важни битки. Отварят очите на хората към истината. С това убеждение Кирил и Методий създали глаголицата. Тяхното разбиране за силата на словото ги подтикнал да направят нова писменост, за да могат всички славяни да разберат Светото писание, което до този момент било само на чужд език. Думите наистина могат да променят света, но не винаги по положителен начин. Като всяко оръжие, те може да се използват за добро и за лошо.

Какво всъщност могат да направят думите ни? От една страна, те са като четки и бои, с които един художник рисува картина. Тези „картини“ са литературните творби, в които различните автори използват красотата и богатството на езика като свои материали за рисуване. Друго, което правят думите, е да насърчават и утешават. Една добра дума към някого може да има по-голямо значение, отколкото си мислим. Те също помагат на нас самите. Някога мъдри, смислени и разумни думи са спасението ни в трудни обстоятелства. От историята и литературата знаем, че не всяка битка е спечелена чрез физическа сила, а чрез ум и слово. Аз изпитвам известно възхищение към тези, които са постигнали велики неща именно чрез думите си.

Има една християнска притча, която гласи: „Смърт и живот има в силата на езика и ония, които го обичат, ще ядат плодовете му.“ Докато едно мъдро или добро изказване може да даде хубав „плод“, думи, които са небрежни или осърбителни правят обратното. Таквава

могат да наранят други хора и дори да влошат нещата за този, който ги изрича. Нашите чувства може да ни заслепяват и затова понякога е по-разумно да не говорим, когато сме ядосани. В този момент на яростни емоции, думите, които излизат от устата ни, имат силата да унищожат приятелства, репутация и много повече. Докато някои наши думи служат за красота, като споменах преди, лошите думи грозят човека и вместо да творят, те разрушават.

Какво правим обаче, когато се наложи да кажем „остра“ дума на някого? Да си представим, че имаме приятел, който прави нещо нередно или дразнещо и има нужда от малко болезнена истина. Ако не им я кажем в лицето, той (или тя) ще си продължи да е по същия начин и нищо няма да се подобри. Но ако директно и съвсем откровено заявявим пред него, че има проблем в това, което прави, приятелят ни може да се обиди. Понякога се намираме в подобни ситуации, в които се налага да коригираме нечия постъпка или поведение и това винаги ще се хареса на другия. Но слушайте (или по-скоро четете), ако ни се наложи да говорим строго на някого, трябва да е с добро намерение. Да не е само с цел: „за да получи каквото си заслужава“. Има разлика между жестокост и искреност. За съжаление, ние, хората, рядко различаваме тези две понятия. Често се заблуждаваме, че една лоша дума не е толкова лоша, защото е истина. Но дори едно оръжие да е красиво, това не променя раните, които нанася то.

Може да не сте съгласни с написаното в тази статия. Дори да използвам най-богатите и привлекателни думи, не мога да променя нито друг човек, нито това, което казва. Все пак имам контрол и отговорност за думите, които излизат от устата ми и от ръцете ми на хартията. Аз лично се опитвам да внимавам с тях, защото, както Кирил и Методий, осъзнавам каква сила имат те. Затова ще заключа, като ви задам един въпрос. Надявам се, че ще помислите върху него. Какви са вашите думи?

Ана Постълуйт 96

Доброто

Според мен човешките взаимоотношения биха се променили много към добро, ако имаше повече хора като Серафим.

Смятам така, защото всеки път, когато някой направи добро, то се връща. И не, нямам предвид, че сме длъжни да го правим, защото замисълът е друг; ако го направим по своя воля, тихо и незабележимо, без да очакваме то да се върне, ще е по-сладко, по-топло и по-щастливо.

Серафим е точно такъв, прави добро тихо, но вътрешно знае, че някой ден доброто ще му се върне. Не го прави насила или затова да се покаже пред някого. Така е и при животните, те показват добро, без да го искат обратно.

Този „чудноват човек“ решава, че да оцети себе си и да помогне на друг, и то непознат, е много

по-красиво за света. Малко или много хората са създадени, за да са заедно и да си помагат независимо дали са бедни – богати, малки – големи, силни – слаби или добри – лоши. Няма лоши хора – те стават такива, но вътре във всяко сърце или душа се крие това нещо наречено „Добро“. Всеки е изпадал в ситуации, в които има нужда просто да поплаче на нечие рамо, затова нека направим света едно място без страх, кражби, убийства, отвлечения и тъга, а ключът към тази врата е „Доброто“. То е заразно, то е част от нашето ежедневие, дори да не го виждаме всеки ден, но то е там и чака зад някой ъгъл да бъде видяно, да бъде усетено и чуто.

Нека помагаме, нека бъдем добри точно като Йовковия Серафим, защото дори най-малката усмивка, предизвикана от нас, може да спаси някого или да ни резервира място там горе, където всичко е Добро!

Рая Манчева 66

Какъв е смисълът на празника 24 май?

Празникът, който празнуваме на двадесет и четвърти май, е Денят на славянската писменост и култура. Българската азбука е създадена от Светите братя Кирил и Методи. Направили са това свято дело, за да може днес хората да са грамотни, да знаят какво е буква, да могат да изразяват чувствата си и мислите си писмено. Да могат да вървят гордо по улицата, знаейки, че са ограмотени и способни хора.

Много от нас приемаме това дело за даденост. Дори не си даваме сметка колко труд, мисъл и умение са вложили в това начинание. Искали са да помогнат на хората, да излязат от мрака, защото знанието е светлина, сила и ценност. Всички българи трябва да се гордеем със славната ни история и с това колко велики дела са направили и то заради нас, дължим им поне едно „Благодаря!“ Точно затова честваме 24 май като официален празник. За да покажем благодарността си към тези велики солунски братя. Смисълът е наистина да почувстваме този ден като свят. Да усетим причината, поради която всяка година на тази дата празнуваме Деня на българската книжнина и култура. Да може, когато изричаме тези думи, да се почувстваме българи с главно „Б“. Нека се гордеем, признавайте този празник за наш, и никога да не го приемаме за даденост, защото, ако го направим, означава, че сме загубили българското в себе си!

Кристалина Гечева 66



Есе

Не само почивен ден More than just a date

За повечето хора 24 май е просто почивен ден, но в основите си е много повече. На този ден отдаваме почит на светите братя Кирил и Методий и на техните ученици, които въздигат идеята, че всяка култура заслужава свой глас. В средата на IX век византийската аристокрация изпраща братята в Моравия със задача да създадат азбука, отразяваща славянските звуци, и да убедят папството да я приеме за богослужбени цели. Това по същество е първата битка за културна свобода – доказателство, че хората не трябва да бъдат лишени от знание само защото говорят различен език.

През 865 година Борис I Михаил официално покръства България и дава подслон на учениците на Кирил и Методий. След смъртта на двамата братя и изгонването на учениците им от Моравия, св. Климент Охридски е сред многото, намерили убежище в България. В основаната от него Охридска книжовна школа, той обучава 3500 ученици, но най-голямото му дело за славяните е създаването на кирилицата. Климент смята, че оригиналната глаголическа азбука е прекалено сложна за обикновения човек. Той създава новата писменост, избирайки практичността пред традицията, с разбирането, че за да просперира една култура, нейните инструменти трябва да бъдат достъпни за възможно най-много хора. Азбуката е официално приета на Преславския събор през 893 година.

С течение на времето езикът се променя. По времето на Второто българско царство отпадат остарелите падежни форми и се налагат нови членни норми. През османското владичество българският език оцелява, преплитайки се с турски заемки. Следосвобожденската реформа от 1878 година изгражда мост между миналото и настоящето. След революцията от 1944 година, азбуката се опростява отново, като се премахват елементи, смятани за „старинни“. Всичко това показва, че нашият език не е статичен, а вечно адаптиращ се организъм, изграден под влиянието на много култури.

Фактите могат да ни отведат само донякъде, но не са достатъчни, за да разберем какво всъщност означава една азбука. Лично мисля, че буквите не са просто знаци – в тях е събрано всичко, което е мислено и преживяно чрез тях през вековете. Когато пишем на кирилица, докосваме нещо много по-голямо от себе си. Като че ли свещеното не е в самата буква, а в натрупания върху нея човешки опит. Мисля също, че ако глаголицата беше останала непроменена, щеше да се превърне в красива, но недостъпна, като стара черква, в която никой вече не влиза. Климент е разбирал нещо много важно, че идеята, колкото и велика да е, не би успяла да се реализира, ако не може да достигне хората. И затова опростяването на азбуката не е загуба, а може би най-дълбокият израз на уважение към тези, за които е създадена. Вярвам, че повечето хора в днешно време пишат на кирилица, без да се замислят. Но това не е невежество, а показване на ролята ѝ като главна основа на българската култура.

Богомил Димитров 8а

Bogomil Dimitrov 8a

Космическата азбука на Омега-3

В навечерието на 24 май, докато София се подготвяла за големия празник, над Националната библиотека „Св.св. Кирил и Методий“ увиснал невидим кораб. От него се спуснал Зорг – малко същество с три очи и зеленикав цвят на кожата.

Зорг идвал от планета, където всичко било дигитално. Те нямали букви, а имали само кодове от нули и единици. Тяхната цивилизация била много умна, но тъжна – нямали нито поезия, нито приказки.

Зорг влязъл в библиотеката и видял паметника на двамата братя. В ръцете им имало свитък с букви. Той докоснал буквата „А“ и изведнъж в главата му нахлул звукът на първия детски вик. Докоснал „Ж“ и чул жуженето на пелите в лятната градина.

-Тези знаци не са просто код. – прошепнал си Зорг. – Те са ключ към чувства.

Извънземният започнал бързо да копира кирилицата на своя компютър. Но не като данни, а като мелодии. На сутринта, когато децата тръгнали на шестия с цветя и венци, Зорг изпратил сигнал до родната си планета Омега-3. Вместо суха информация той излъчил звученето на българските букви.

На Омега-3 за първи път от петстотин години завалял дъжд – планетата се развълнувала. Извънземните открили, че когато напишеш „Слънце“, светът става по-светъл.

След това постижение за извънземните космическият кораб полетял точно когато химнът „Върви, народе възродени“ огласил площада.

Преслава Иванова 7жс

Вазовци са олимпийци

Както всяка учебна година така и тази имаме множество участници в олимпиадите по различните предмети. Само някои от тях успяха да се преборят и да стигнат до националния кръг. Ние се срещнахме с тях, за да ги попитаме за това как се подготвят, защо са избрали този предмет, как се чувстват, дали са притеснени. Нека ви представим отличниците, успели да достигнат до националните кръгове на олимпиадите по география, биология и история и цивилизация.

Марина Костова е ученичка от 12 в клас и участва на олимпиадата по биология, достигайки до националния кръг. Тя успя да се представи отлично с оценка 5.50. Тук обаче не приключват нейните успехи. Марина се яви на предварителните кандидатстудентски изпити по биология и химия в Медицинския университет-Плевен. Там получи две пълни шестци.

Марина ни разказа, че за нея олимпиадата е много повече от обикновено състезание – тя е цялостно преживяване с тежка подготовка на университетско ниво. Споделя, че първоначално биологията не е била нейният любим предмет или приоритет, но впоследствие подготовката се е превърнала в удоволствие, изцяло с четене на десетки учебници, решаване на задачи и интересни запознанства. Тя разказва, че тази година се явила на областния кръг по-скоро по случайност и без подготовка, понеже е била заета с кандидатстудентските си изпити. Отишла е единствено, за да почувства тръпката за последен път и е останала истински изненадана, когато е разбрала, че се класира за националния кръг – постижение, което училището ни не е имало отдавна. Описва последвалите две седмици като време на огромна умора и денонощно четене на десетки книги. За самото събитие в Стара Загора тя споделя, че теоретичният кръг е бил изключително тежък, а практическата част е включвала модули по зоология, биохимия, клетъчна биология и ботаника. Разказва колко е била развълну-

вана на награждаването, когато първо са обявили нейното име с отлична оценка. В крайна сметка дванадесетокласничката обобщава, че това преживяване ѝ е припомнило защо е избрала този път, събудило е любовта ѝ към науката и за нея националният кръг не е просто състезание, а любов.

Иван Монов от 12 б клас пък е един от двамата ученици, които се явяват на националната олимпиада по история и цивилизации, която се провежда на 24 април в Копривщица. До националния кръг е допуснат и **Джовани Пайела** от 10 а. Успяхме да разговаряме с Иван. Ето какво ни разказа той: „Националният кръг на олимпиадата по история дойде за мен като гръм от ясно небе. Със съдбата на всеки един абитуриент, главоблъсканица от приемни изпити, бални тържества и други задачи, сякаш интересът ми към историята остана на заден план. Трябваше да си призная обаче, че този предмет винаги е бил страст и удоволствие за мен. Що се отнася до подготовката ми, не мога да не си призная, че тя изобщо не съществуваше. Участието ми в тази надпревара беше изцяло на добра воля и подготвено с любезното съдействие на моя учител – Горан Делиев. Въпреки че не се занимавам активно с този предмет извън училище, часовете на любимия преподавател изиграха своята роля. Под формата на игра и закачки г-н Делиев умело тренира уменията по история, както и критическото мислене у мен и съучениците ми. Именно на това дължа класирането си до този етап от олимпиадата. Дали се чувствам притеснен? Със сигурност, не. Това събитие е една златна възможност да се запозная с нови хора, да проверя знанията си и да науча нещо ново. Тръгвам на това историческо приключение без много очаквания, но зареден с положителни емоции.“

На националния кръг на олимпиадата по география и икономика се явяват двама наши ученици. Те са **Кристиян Христов** и **Мартин Първанов** от 9 а клас и са единствените, успели да се класират в своята възрастова група от

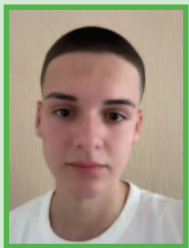
област Плевен. Последният кръг ще се проведе в периода 1-3 май в гр. Русе.

Кристиян ни сподели, че основният метод, чрез който се подготвя, е като решава олимпиади от минали години, а основните качества, на които разчита, са логическото мислене и работата със снимков материал, защото не е фен на ученето на факти. Избира географията, защото му е интересно как ресурсите и парите движат света и как държавите се развиват спрямо това, което притежават. Също така е любопитен да разбере как работят природните процеси. Стига за пръв път до националния кръг по география и споделя, че за него това е много важен момент и се чувства по-скоро развълнуван. Добавя, че за него няма място за притеснение.

Мартин Първанов също ни разказа много за своето преживяване. Той се подготвя, като решава практически задачи и казуси и ни сподели че материалът е много повече по обем от този за областния кръг. Избира географията, защото още от малък има засилен интерес към този предмет и му е много лесен. Явява се за втори път на национален кръг и все още не може да определи как точно се чувства, но споделя, че му е интересно какви ще са въпросите. Също така от опит знае, че трябва да запази спокойствие. „Може би съм повече развълнуван, защото националният кръг не включва само един тест - има специална церемония по откриване, екскурзии на емблематични места из града домакин, дори и нови приятелства могат да се създадат.“

Поздравяваме всички наши ученици за невероятните успехи, които имат и чрез които прославят нашето училище. Поздравяваме и техните учители, които са положили много труд, подготвяйки ги за тези олимпиади. Пожелаваме успех на тези, на които предстои да се явят на национален кръг. Гордеем се с вас вазовци олимпийци!

Цветина Данчева 11г



Резултати от зоналния кръг на ученическите игри

След достойното представяне на нашите спортисти в междучилищния етап на ученическите игри дойде и времето да се състезаваме на зоналния кръг. По коридорите на нашето училище виждаме 7 отбора, които се състезават се в различни спортове и успешно продължават към зоните, след категорична победа в междучилищните състезания.

Първо пътуваме към Габрово, където юношеският отбор по лека атлетика от възрастова група 8 - 10 клас се представя успешно под ръководството на госпожа Преслава Лазарова. След трудното съревнование нашите лекоатлети заемат почетното второ място и се прибират гордо със среброто.

Но е рано да си тръгваме още от Габрово, защото там сили мери и хандбалният ни отбор във възраст 11 - 12 клас. Отново нашите момчета взимат грамотата за второ място, изморени, но горди, заедно с г-н Димитър Височков.

След това отскачаме до Горна Оряховица, където отборът на девойките по

тенис на маса 8 - 10 клас се бори здраво, придружаван от г-жа Поля Маринова. След ожесточени геймове нашите девойки завършват втори от всички отбори в зоналния кръг.

След изморителното пътуване и много по-изморителните мачове се връщаме обратно тук, в Плевен, където сили с противниците мерят възпитаниците на г-жа Сидония Тодорова от 5 - 7 и 8 - 10 клас. След надпреварата на баскетболното игрище и двата наши

отбора завършват на второ място, носейки със себе си среброто.

И последните зонални игри, в които нашите училищни отбори играят, са футболистите на г-н Евгени Колев, отново в две възрастови групи: 5 - 7 и 8 - 10 клас. Те се завръщат с бронза за трето място.

Но независимо от това какво пише на грамотата или колко точки са направили, нашите млади спортисти се справиха блестящо и можем само да ги аплодираме и да ги поздравим с медалите. Казваме им едно голямо благодаря, че са отдадени толкова на спорта и защитават името на училището ни!

Деян Тончев 11в



Михаела Ватева 5а

Можем ли да използваме ИИ ефективно и етично?

В образователната среда, когато се намесят всезнаещите чатботове, бързо се поражда едно съмнение дали ученикът ще може разсъдливо да използва своя дигитален помощник, или ще остави всичката работа за него. Твърде голям процент от зрелите хора днес разчита на ИИ да напише електронно писмо, да обобщи книги, онлайн събирания, разговори или да даде други кратки информационни бележки. Опростяването на нашите ежедневни задачи ни отдалечава от осъзнатостта в живота ни, автоматизира го безцелно и създава едно дигитално пространство, в което не се споделят идеи и творби на изкуството, а компютърно генерирани съобщения, които ще бъдат прочетени от други компютри. Всички тези автоматизации могат да се вместят и в училищния живот: учители правят задачи с ИИ, а чатботовете на учениците им отговарят. Етиката и последиците от прекомерното използване на тези технологии са изключително важни и трябва да бъдат обяснени на новите поколения, които все повече ще ги използват.



Един от начините да осигурим правилното потребление на системите с изкуствен интелект, е да не ги отричаме като опасни, а да ги включим активно, но под контрол. Вдъхновени от сплотяващата STEM среда, ученици от 11г клас проведоха урок за ефек-

тивното и етично използване на изкуствения интелект, като те влязоха в ролята на учители на учениците от 7а клас.

Това обучение беше разделено на две части. Първата бе кратък информативен сегмент, който запозна по-малките ученици със същността на ИИ, как да му задават команди и какви грешки да не допускат при използването му. Другата половина от урока премина в практически задачи, демонстриращи наученото и показващи учебната сила на новите технологии. На седмоласниците бяха показани методи за учене с ИИ, като „Сократовия метод“ или „Техниката на Фейнман“. Това са етични начини на учене, които се фокусират върху това ученикът да може да помни активно, а не да получава информацията наготово. Това обучението от ученици за ученици може да подсигури приобщаването на тези технологии в учебния процес по безопасен начин и на разбираем език. Работата по урока бе демонстрирана като видео съдържание и пред учители, като след представянето му се проведе кратка дискусия, повдигаща

някои важни въпроси за бъдещето на образованието, за учениците и ученето, за обществото. Един от най-значимите въпроси остана „Какво не може изкуственият интелект да замени?“. Ако автоматизираме ежедневието си и скъсаме връзката си с ре-

алния живот, най-вероятно изкуственият интелект ще замени и човека, защото той ще е загубил същността си. Използваме ли рационално ИИ или всякакви други бъдещи технологии, ние ще запазим себе си.

Марин Йотов 11 г

Априлското въстание

Април гори в сърцата български, звънят камбани в утринта, и в Копривщица пламва искра, разпалваща жажда за свобода.

Народ въстава – беден, но велик, с вяра, по-силна от страха, с оръжие малко, но дух безкраен, изправя се срещу врага.

По пътищата прашни ехти клетва: „Свобода или смърт!“ звучи, и всяко сърце тупти за отечество, и всяка сълза надежда роди.

Макар въстанието да е потушено, огънят в нас не угасва, не спи. Той ражда свобода във времето, и път към бъдещето ни откри.

Габриела Петкова 6д

Редакционен екип

Цветелина Христова 12б, Яна Янева 11а, Йоан Градинаров 11а, Никол Ангелова 11а, Марта Милева 11а, Стефания Петрова 11б, Ева Иванова 11б, Ира Карабиберова 11б, Деян Тончев 11в, Михаела Минкова 11в, Мирослав Борисов 11г, Мартин Йотов 11г, Цветина Данчева 11г, Мария Петрова 11г, Мартин Първанов 9а, Ана Постълуйт 9б

Редактор Ивелина Танева
Предпечат Йончо Йончев

Броят е редакционно приключен на 29.04.2026г.

Издава: Инфо Принт ЕООД – гр.Плевен
Печат: info-print.com

Тираж: 500